Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 677
Vineri 21 octombrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Să terminăm grabnic semănatul păioaselor de toamnă!

Comuniștii — exemplu în muncă

— Ești cam obosit Ioane. Ține bine caii de sub tine. Vezi să nu te răstoarne.

Auzind vorbele lui Nicolae Micșan, președintele gospodăriei colective „Olga Bancic" din Coșereni, tractoristul Ion Unguruș ambală mai puternic motorul tractorului vrînd parcă să-i arate acestuia că cele spuse nu i se potrivesc lui.

— Nici gînd, tovarășe președinte, răspunse el. Cînd e vorba de treabă fuge oboseala de mine ca dracu de tămîie.

Cu toate acestea, fața tractoristului Unguruș arăta a oboseală. E și firesc. După o noapte de nesomn, oricît ai căuta să ascunzi semnele neodihnei tot nu poți reuși.

— A fost azi noapte la vreo petrecere? îl întreb pe președinte în timp ce tractoristul se depărtează cu tractorul.

— Ași! Ce petrecere! A avut băiatul un necaz. Aseară i s-a rupt un ax de la semănătoare. Era supărat foc. Trebuia să aștepte pînă azi ca să vină atelierul mobil să-i facă reparația. Ori, asta înseamnă întîrziere. Nu l-a răbdat inima să aștepte. S-a dus în toiul nopții la gospodăria de stat Borănești și a sudat axul. Azi dimineață, la cinci, a venit la mine și mi-a spus că poate intra cu semănătoarea în brazdă. Comunistul Unguruș este un băiat foarte vrednic. De altfel Unguruș nu este un caz aparte.

Nici tractoristul Ion Dumitru, care este candidat de partid, nu se lasă mai prejos. Altfel cum credeți că am fi putut să ne încadrăm în epoca optimă de semănat? Căci trebuie să știți că pînă duminică cel tîrziu, gospodăria noastră va termina de semănat cele 510 hectare cu grîu. Cu tractoriști de nădejde ca Unguruș și Dumitru Ion și colectiviști comuniști ca Sava Stoica și Marin Bitineanu care lucrează pe semănători, treaba merge destul de bine deși, așa după cum se vede, terenul se lucrează cam greu din cauza lipsei de ploaie.

Realizări frumoase a obținut gospodăria colectivă din Coșereni nu numai la semănat. Și recoltările se desfășoară aici într-un ritm intens. Deunăzi, s-a terminat bunăoară, recoltatul și treieratul culturii de orez de pe cele 20 de ha. Producția: 3.000 kg. la ha. Sfecla de zahăr, este și ea în curs de recoltare. Și aici producția este bună: aproape 25.000 kg. la ha. De asemenea, porumbul de pe cele 340 de ha. a fost cules în întregime. Acum se cară cocenii de pe ultimele suprafețe, iar camioanele gospodăriei transportă la baza de recepție cele 13 vagoane de porumb contractat.

— Cum stați cu producția la această cultură? îl întreb pe președinte.

— 3.150 kg. de boabe în medie la ha., îmi răspunde el. Avem însă brigăzi care au realizat producții mai mari. Cea condusă de comunistul Petre Tudor, de exemplu, a obținut de pe 55 de hectare — 26 de vagoane de porumb știuleți. Peste 3.300 kg. de porumb boabe la ha. au obținut și membrii brigăzii condusă de comunistul Ichim Tudor. Ei au fost primii la recoltat și eliberatul terenului. De altfel, și la recoltatul și treieratul orezului tot aceste două brigăzi au fost fruntașe.

...Comunist, fruntaș. Iată două cuvinte pe care le-am auzit rostite împreună, de zeci de ori de către președintele gospodăriei colective din Coșereni. Fie atunci cînd a fost vorba de Stoian I. Gheorghe ori de Corneci Marin, fie cînd mi-a vorbit despre îngrijitori de animale ca Gheorghe Parepa. In orice muncă, în orice acțiune, comuniștii din gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Coșereni, raionul Urziceni, sînt în frunte. Așa după cum spunea președintele gospodăriei, el insuși comunist, calitatea de membru de partid nu îngăduie să nu fii fruntaș, exemplu demn de urmat pentru ceilalți colectiviști.

V. POMPILIU

COLECTIVIȘTI HARNICI

Membrii gospodăriei colective „1 Mai" din satul Tunșești, raionul Bîrlad, au terminat de însămînțat cu grîu întreaga suprafață planificată. In această acțiune fruntași sînt colectiviștii Lascăr Trufea, N. T. Armeni, Ștefan Gheorghiu și alții, din brigada I de cîmp, condusă de tov. Constantin T. Armeni.

I. BOLEA
corespondent

Acțiuni de combatere a dăunătorilor

Ca pretutindeni, și în regiunea Oradea, se acordă o atenție din ce în ce mai mare combaterii bolilor și dăunătorilor plantelor.

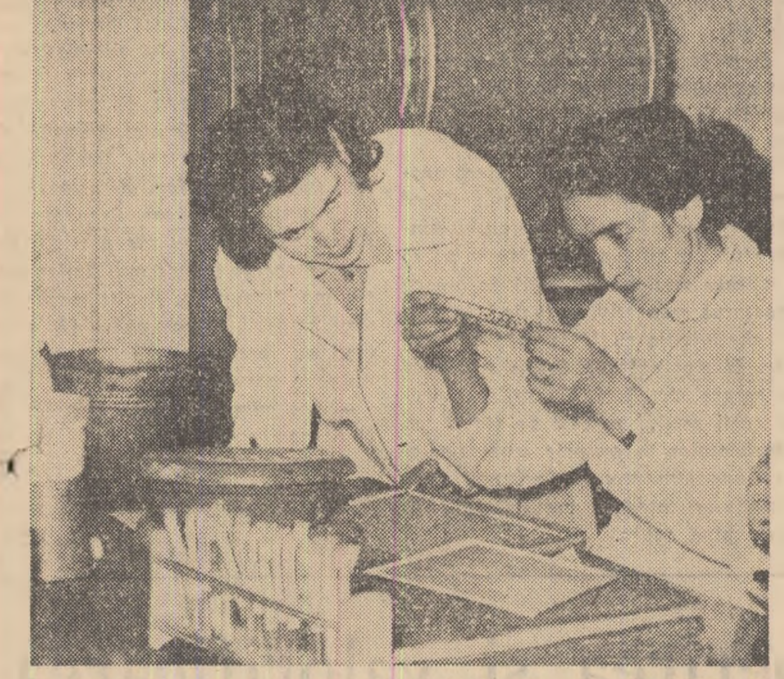
In aceste zile, de dimineață pînă seara, o brigadă fitosanitară din cadrul S.M.T. Chișineu-Criș, compusă din patru tractoare (UTOS-26) și patru muncitori străbate satele raionului Criș, pentru a combate dăunătorii de pe suprafețele însămînțate cu rapiță.

Brigada condusă de utemistul Ion Miheț, din care fac parte tov. Traian Mirar, Gh. Negrău și Francisc Sandor a reușit să-și realizeze planul în procent de 290 la sută.

Recent, brigada fito-sanitară a S.M.T. Criș, a combătut dăunătorii de pe o suprafață de 60 ha. rapiță a colectiviștilor din comuna Olari.

ION COTOI
TITUS MIHET
corespondenți

IN LABORATOR



La laboratorul raional pentru controlul semințelor din Roman sosesc zilnic zeci de probe de la unitățile agricole de stat și cooperatiste din raion. In fotografie: tehnicienele Bordei Emilia și Radu Aneta controlînd cîteva probe de semințe.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Posibilitățile trebuie folosite din plin

Au trecut mai bine de 4 săptămîni de cînd pe ogoarele raionului Giurgiu au început însămînțările de toamnă. Acolo unde comitetele executive ale sfaturilor populare, consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective cît și organele tehnice agricole au luat din timp toate măsurile necesare și folosind la maximum capacitatea de lucru atît a mașinilor cît și a atelajelor proprii, rezultatele sînt cele așteptate. In această privință un exemplu îl constituie gospodăriile agricole colective „Viață Nouă" din comuna Frătești, „Congresul al II-lea al P.M.R." din comuna Stănești, „23 August" și „Elena Pavel" din comuna Daia cît și membrii întovărășirii din comuna Cacaleți, care pînă în seara zilei de 12 octombrie au însămînțat cu grîu mai bine de 70 la sută din suprafața planificată. Același lucru se poate spune și despre gospodăriile agricole de stat din comunele Băneasa și Arsache care au însămînțat grîul și orzul de toamnă în procent de aproape 70 la sută.

Mult rămase în urmă sînt gospodăriile colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Putineiu, „7 Noiembrie" din comuna Ghizdaru, „9 Mai" din Giurgiu și „Congresul al III-lea al P.M.R." din satul Bălănoaia care nu au însămînțat decît 40—45 la sută din suprafața planificată. Ca urmare pînă la 12 octombrie a.c., din cele peste 27.000 ha. planificate nu s-au însămînțat în acest raion decît 4.761 ha. cu grîu și 298 ha. cu orz de toamnă.

In aceste gospodării ca și în altele rămase în urmă există suficiente posibilități ca însămînțările să fie terminate în epoca optimă. Pentru aceasta însă este nevoie să fie mobilizate toate forțele de care dispune raionul. Trebuie combătută părerea unora că toamna este lungă și este timp destul pentru însămînțări.

Dacă însămînțarea cerealelor de toamnă în acest raion merge foarte încet, asta se datorește și faptului că nu s-a eliberat terenul. Astfel, din cele 32.016 ha. cultivate cu porumb și floarea-soarelui nu s-au recoltat decît 25.426 ha. Eliberarea terenului de coceni și tulpini de floarea soarelui nu s-a făcut decît pe o suprafață de 9.297 ha.

Pentru grăbirea însămînțărilor în raionul Giurgiu este necesar ca organele competente de la raion să treacă de urgență mai hotărît la îndrumarea și mobilizarea tuturor forțelor existente.

TRAIAN BARBALATA
corespondent



Brigadierul Manea Ion, de la gospodăria agricolă colectivă din satul Cocoși, raionul Alexandria, verifică împreună cu tractoristul Gheorghe Florea de la S.M.T. Brînceni calitatea arăturilor.

Foto: AGERPRES

Toată atenția calității lucrărilor executate

In ultima săptămînă, la indicația Ministerului Agriculturii, secțiile agricole regionale și Trusturile Gostat au organizat comisii formate din ingineri și tehnicieni agronomi care s-au deplasat pe teren pentru ca, paralel cu munca de îndrumare a lucrărilor agricole de toamnă, să verifice amănunțit calitatea acestora.

In unitățile agricole socialiste cercetate pînă acum, s-a constatat că în general se acordă atenția cuvenită adîncimii prevăzute la arături și la însămînțări.

Din rapoartele comisiilor respective a reieșit totuși că în unele locuri, problema calității lucrărilor încă este neglijată. In regiunea Ploești, de exemplu, la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Bădeni (unde au lucrat mecanizatori de la S.M.T. Mihăilești) pe 8 ha s-a făcut arătură la adîncimea de 25 cm, dar în fișele de recepție s-au trecut 30 de cm; la fel s-a lucrat pe 40 de ha. la întovărășirea din comuna Vadul Pașii deservită de S.M.T. Poșta Cîlnău.

Constatări asemănătoare celor de mai sus s-au făcut și la gospodăria colectivă Pesac deservită de S.M.T. Variaș, regiunea Timișoara, la gospodăria colectivă Batăr, deservită de S.M.T. Ghiorac, regiunea Oradea, în numeroase unități din regiunea Galați etc.

Peste tot locul unde s-au înregistrat astfel de abateri au fost luate măsuri în vederea refacerii lucrărilor pe socoteala celor vinovați.

Potrivit instrucțiunilor Ministerului Agriculturii problema calității lucrărilor va trebui să stea permanent în atenția inginerilor și tehnicienilor agronomi și a conducerilor unităților agricole socialiste, astfel încît să se execute numai lucrări care să chezășuiască obținerea unei recolte bogate de grîu, în anul viitor.

In raionul Oradea

Lucrările de însămînțări se desfășoară prea încet

In raionul Oradea, pînă la data de 17 octombrie mai era de strîns circa 10 la sută din recolta de porumb, în afară de suprafețe însemnate cu sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și cartofi. Această tărăgăneală a recoltării și eliberării terenurilor a dus la întîrzierea campaniei de arături și însămînțări. Cele mai avansate unități la însămînțarea grîului sînt cele 3 gospodării agricole colective din comuna Biharia, precum și gospodăriile colective din comunele Borș și Niuved. In celelalte comune din raion, ritmul însămînțărilor se desfășoară îngrijorător de încet. Așa se explică faptul că pînă la 17 octombrie, din cele 26.165 ha. planificate pe întreg raionul a fi însămînțate cu grîu, fuseseră semănate numai 3.299 de ha.

Pe ogoarele raionului Oradea lucrează 64 de tractoare ale S.M.T.-ului Episcopia Bihorului. Din acestea numai 8 au fost organizate să lucreze în al doilea schimb. In multe comune, tractoarele nu au avut ce lucra deoarece terenurile încă nu au fost eliberate de culturile de toamnă. O astfel de situație există, de pildă, în comuna Oșorhei, unde cele 4 tractoare repartizate pentru a lucra în cadrul unităților cooperatiste din această comună n-au lucrat cîteva zile, neexistînd teren pregătit. In această comună lucrările agricole de toamnă merg slab și din cauză că sfatul popular comunal (președinte Costin Dumitru) nu sprijină pe tehnicianul agronom al comunei, pentru a lua măsurile necesare grăbirii lucrărilor. De altfel în această comună pînă în prezent nu se însămînțase aproape nimic.

Timpul este favorabil însămînțărilor și este necesar ca și în raionul Oradea, în fiecare comună, să se mobilizeze toate forțele pentru terminarea recoltării porumbului și însămînțării grîului înainte de a se schimba vremea. Este necesar a se veghea ca lucrările să fie făcute cu simț de răspundere, întrucît de calitatea lucrărilor executate în această toamnă depinde obținerea unor recolte bogate în anul următor.

NOTA PRIMITA: „FOARTE BINE"

Pe mecanizatorii din multe brigăzi de la S.M.T. Dorohoi, regiunea Suceava, i-am găsit lucrînd de zor la arături pentru însămînțări. Alții executau însămînțatul grîului. La gospodăria colectivă din Brăiești, fuseseră însămînțate 400 ha. din cele 1.000 ha. contractate; la gospodăria colectivă din Văculești, de asemenea, se însămînțaseră peste 350 ha. din cele 970 ha. prevăzute.

Am cercetat cu luare aminte terenurile în care se însămînța. Mecanizatorii le araseră, discuiseră și grăpaseră bine. Colectiviștii din Brăiești cu care am stat de vorbă mi-au arătat că sînt foarte mulțumiți de calitatea lucrărilor făcute.

Despre străduința mecanizatorilor de la S.M.T. Dorohoi de a executa numai lucrări de bună calitate vorbește și raportul întocmit de ingine-

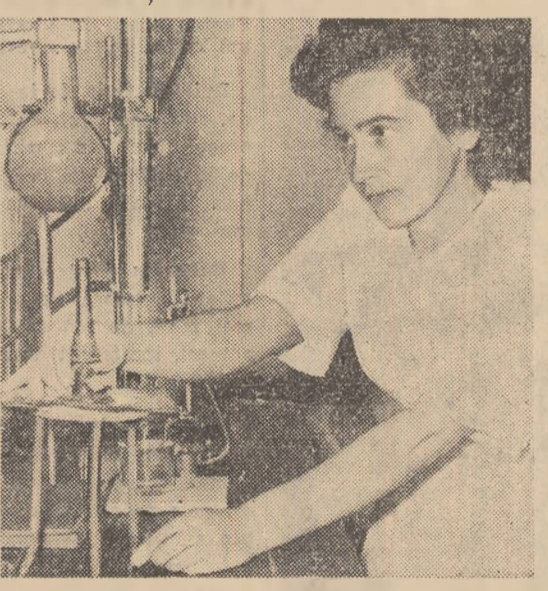
AL. RAICU

(Continuare în pag. 4-a)

FRUNTAȘI IN MUNCA ȘI IN ACTIVITATEA OBȘTEASCĂ



Pentru succesele deosebite obținute în producție, electricianul Constantin Creciun de la gospodăria agricolă de stat Ștefănești, regiunea Pitești, a fost delegat de lucrătorii unității să-i reprezinte la cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor



Cercetătoarea științifică Marioara Ionescu de la Institutul de Cercetări Agronomice București, membră în comitetul sindicatului, este fruntașă în munca de cercetare științifică



Dinu Gheorghe, mecanic la S.M.T. Buda, regiunea Ploești, este unul dintre fruntașii stațiunii angajați în întrecerea socialistă. El, împreună cu tovarășii săi de muncă, întîmpină Congresul Sindicatelor cu realizări bogate în activitatea sa

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Oaspeți și gazde

Patru colectiviști din Livedea, regiunea București, au vizitat pînă acum Uniunea Sovietică.

Interesul pentru vizita celui care pleca, începea de fiecare dată cu mult înainte de plecarea propriu-zisă. Căci oamenii din Livedea nu mergeau în Uniune ca turiști, pur și simplu. Ei erau trimișii tovarășilor lor, dornici să afle cît mai multe din bogata experiență a colhozurilor sovietice. Se pregăteau zeci de întrebări. Trimișii se întorceau cu carnețelele doldora: „Ascultați tovarăși!".

— Am vizitat, printre altele, un colhoz de lîngă Vinița — povestește tovarășul Tudor Rusu — unul dintre trimișii colectivei din Livedea. Sape n-am văzut nici urmă, porumbul se prășea mecanizat. Mulsul vacilor se făcea electric, hrana era adusă în grajduri cu vagonetul. Pînă și gunoiul era transportat la platformă tot cu vagoneții, dar nu pe pămînt ci prin aer, cu un fel de funiculare. „Asta pentru noi e un vis" — gîndeam. Nici acum nu pricep — povestește cu umor colectivistul — cum președintele colhozului mi-a ghicit gîndul, care, sînt sigur, nu era numai al meu ci și al celorlalți colectiviști din grupul nostru. Destul că a zîmbit cu înțelegere și după ce ne-a lăsat să privim pe săturate, ni s-a adresat cam așa: „Toate acestea pot fi realizate doar în cîțiva ani în oricare gospodărie colectivă, prin forța unită a oamenilor. Vă reamintesc că îndată după război pe aici erau numai bălării și dărămături — „opera" fasciștilor. Și acum, iată — n-avem de ce ne rușina — a spus cu modestie președintele colhozului. Apoi ne-a rugat să punem întrebări și să stăm de vorbă. „Vom fi fericiți să vă ajutăm cu sfatul nostru la rezolvarea problemelor care se pun în gospodăriile dumneavoastră", — a adăugat el.

Și drept să spun, după discuția cu președintele colhozului, toate realizările pe care le aveam sub ochi nu mi s-au mai părut chiar așa de îndepărtate pentru noi. Unele sfaturi primite atunci le-am folosit curînd.

— Aceste „unele" sînt destul de multe, intră în vorbă colectivistul Marin Moldoveanu, care și el a vizitat Uniunea Sovietică.

Să-l ascultăm.

— Poate știți că la înființarea gospodăriei, „ferma" noastră de taurine se compunea dintr-o singură vacă. Treptat, treptat, am încropit într-adevăr o fermă de vreo 20 de vaci. Producția de lapte era însă tare mică, nici o mie de litri pe an pe cap de vacă. Rîdeau individualii, măcar că nici ale lor nu dădeau mai mult. Numai că noi nu eram individuali, trebuia să le arătăm ce înseamnă gospodăria colectivă. Dar cum să facem? Firește că atunci cînd gospodăria m-a trimis să vizitez Uniunea Sovietică, colectiviștii mi-au cerut să mă interesez îndeaproape și cît mai amănunțit de experiența colhozurilor în obținerea de producții mari de lapte. In timpul vizitei, am văzut colhozuri în care vacile dădeau fiecare peste 4.000 și chiar 5.000 de litri de lapte pe an. Cum faceți tovarăși? — m-am interesat. Colhoznicii mi-au arătat cu dragoste.

Ceea ce am învățat atunci în privința organizării muncii la sectorul zootehnic ne-a ajutat să înțelegem repede și ușor unde greșeam. Mai înainte cum observam că un colectivist nu prea dă atenție îngrijirii vacilor, gata îl schimbam. Puneam altul, greșea și ăsta, iar îl schimbam. Și tot așa s-au perindat pe la ferma de vaci vreo 10 oameni, dacă nu mai mulți. In colhozuri nu se procedează așa. Colhoznicii numiți la fermele de vite sînt aleși dintre oamenii pricepuți, cu dragoste de animale, pătrunși de foloasele creșterii șeptelului. Sînt unii printre ei chiar cu studii medii. Ingrijitorii nu sînt schimbați toată ziua — buna ziua, pentru orice greșeală, ci ajutați să-și facă cît mai bine munca. Am văzut colhoznici care munceau în sectorul zootehnic chiar de la înființarea colhozului. Astfel am înțeles cît de însemnată este permanentizarea oamenilor la fermele de animale pentru

T. OPREA

(Continuare în pag. 2-a)

Manifestări cultural-artistice

„Joie a tineretului"

In sala festivă a Casei de cultură „Ciprian Porumbescu" din Sighișoara, regiunea Stalin, colectivul acestei case a organizat în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice o „Joie a tineretului" pe tema „Maiakovski, poet al revoluției" și un medalion literar „Mihail Șolohov".

Prezentarea a fost făcută de tovarășa Stela Popov, de la biblioteca raională „Maxim Gorki" din Sighișoara.

Tot în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, colectivul de muncă al librăriei „Cartea Rusă" din Sighișoara a organizat un bazar al cărții sovietice în care sînt expuse lucrări în limba rusă, precum și traduceri în limbile: romînă, maghiară și germană; au întreprins în același timp acțiuni pentru popularizarea și difuzarea cărții sovietice.

NICOLAE GHIDIU
corespondent

Seară literară

La căminul cultural din comuna Secueni, raionul Roman, s-a deschis o expoziție a „Cărții sovietice". Tot în cadrul căminului cultural a fost organizată o seară literară cu tema: Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, oglindită în operele scriitorilor noștri. Despre acest subiect au vorbit Borș Ecaterina, bibliotecară, și Platon Emilia, învățătoare. Au fost de față un număr mare de țărani din comună.

ELENA IBRIAN
corespondent

Noi ogoare unite

La Buturugeni

Se înoptase de mult. Una cîte una, luminile de pe la ferestrele caselor din Buturugeni, raionul Domnești, regiunea București, se stingeau. Doar la un geam stăruia încă lumină. În jurul unei mese, vreo 12 bărbați discutau de zor.

— Am făcut pînă acum, tovarăși treabă bună. Oamenii s-au convins că munca în gospodăria colectivă este mai spornică. Putem s-o inaugurăm, zise Ion Sp. Marin, președintele celei mai mari întovărășiri din comună.

— Eu sînt de părere să organizăm două vizite cu oamenii care n-au făcut încă cereri de înscriere: una la gospodăria colectivă din Grădinari, alta la cea din Crevedia. Acolo ei vor vedea cu ochii lor și recoltele bogate, și bunăstarea colectiviștilor. Cei din Grădinari, de pildă, au obținut producții de grîu și de porumb care au întrecut pe ale noastre de la întovărășire cu cîte 500—600 de kg la ha, vorbi cu însuflețire Dincă Dumitru, secretarul comitetului de partid din comună.

Propunerea lui Dincă a fost aprobată, apoi membrii comitetului de inițiativă, după alte discuții, au mai hotărît ca fiecare dintre ei să ducă munca de lămurire mai întîi cu rudele și cu prietenii.

La vreo săptămînă după discuțiile din seara aceea, au venit la sediul întovărășirii unde se aflau membrii comitetului de inițiativă, vreo 10 oameni, rudele lui Vasile P. Marin: 4 frați, 2 feciori și 4 veri. Toți au prezentat bucuroși cererile de înscriere în gospodăria colectivă. După un timp, ușa s-a deschis și înăuntru au intrat alți patru țărani muncitori din Buturugeni:

— Noi, a zis Zamfir C. Dumitru, ne-am strîns cîțiva cu pămînt mai mult; eu cu 6 ha, Florea Alecu cu 9, Ilie T. Constantin și Ilie T. Ion cu cîte 5. Avem rugămintea să primiți și cererile noastre.

Aceste lucruri se petreceau la Buturugeni cu două luni în urmă. În fruntea muncii de lămurire se aflau comuniștii Dincă Dumitru, Mihai Stan, Ion Gh. și Gh. Gh. Gheorghe. Astfel, zi de zi, la sediu unde lucra comitetul de inițiativă, numărul cererilor de înscriere creștea. Și după zile de chibzuială toate cele 670 familii din Buturugeni se înscriseseră de acum în gospodărie, aducînd laolaltă 1.760 de hectare de pămînt.

În noua gospodărie cu numele de „7 Noiembrie" s-au contopit toate cele 3 întovărășiri din sat. Pe Ivan Sp. Marin, colectiviștii l-au ales președinte, știindu-l om harnic și cinstit.

I. TERBESCU

Gospodărie colectivă în Seliștea

In ziua de 14 octombrie, în satul Seliștea, raionul Darabani, a luat ființă o nouă gospodărie agricolă colectivă care a unit la un loc un număr de 95 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 204 ha teren.

Colectiviștii au hotărît ca gospodăria lor să poarte denumirea de „Ogorul Socialist", iar ca președinte l-au ales pe tov. Chițan Vasile.

In munca de înființare a acestei unități s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii: Moga Chiriac, Bălan Gherasim, Mocanu Ioan, Chițan Vasile și Ioan Ionel, care au făcut parte din comitetul de inițiativă.

La sărbătoarea inaugurării, un însemnat număr de colectiviști au luat cuvîntul arătînd că vor depune toate eforturile pentru dezvoltarea tinerii lor gospodării colective.

N. PALAMARU
corespondent

Ingrijitorul de vaci

Gospodăria colectivă din Laslea, raionul Sighişoara, e bine cunoscută pe întreg cuprinsul ţării. Ea a luat fiinţă în iulie 1949. In cei mai bine de 11 ani de cînd există, această gospodărie colectivă s-a dezvoltat mult din toate punctele de vedere, ajungînd ca astăzi să se numere printre unităţile agricole socialist-cooperatiste fruntaşe din ţară. O dată cu dezvoltarea gospodăriei, a crescut mult şi nivelul de trai al lăslenilor. Mai bine de 40 de familii de colectivişti şi-au făcut case noi. Mulţi şi-au cumpărat aparate de radio, mobilă nouă, maşini de cusut, aragazuri. Toţi lăslenii (Laslea e în întregime colectivizată) trăiesc astăzi în belşug şi fericire şi aceasta numai şi numai datorită muncii lor unite în gospodăria colectivă.

O astfel de viaţă duce şi badea Ion Forţ, care de la data înfiinţării gospodăriei este îngrijitor de vaci. Imi amintesc că atunci, în iulie 1949, cînd a luat fiinţă gospodăria, consiliul de conducere ales, în plină adunare, a pus întrebarea: „Colectiva noastră are nevoie de un îngrijitor de vaci. Cine dintre colectivişti vrea să lucreze la grajduri? Să hrănească, să mulgă şi să curețe vacile?". Pentru moment nici unul dintre cei peste 70 de colectivişti nu au spus: „Da, eu trec la grajduri". Ba unii, au luat şi în derîdere meseria de „văcar". Atunci, de la locul lui s-a sculat badea Ion Forţ, un bătrînel mucalit şi sfătos: „Măi, ceia din conducere, treceţi-mă pe mine la grajduri. Da' ce, trebuie să ne fie ruşine să lucrăm la grajduri? Ce, vacile nu-s ale noastre?". De atunci Ion Forţ este îngrijitor de vaci.

In aceşti ani am fost de mai multe ori la Laslea. Şi de fiecare dată am auzit numai cuvinte de laudă despre badea Forţ. Zilele trecute, cînd din nou am fost la Laslea, l-am întrebat pe Alexandru Aron, preşedintele gospodăriei:

— Bătrînul Forţ ce mai face? Mai este îngrijitor de vaci?

— Da, mai este. Şi lucrează bine. Vacile pe care le are în primire is bine îngrijite şi dau lapte mult. Dar hai să-l vedem la treabă, mai spuse preşedintele.

Iată-ne astfel la grajdul modern, cu adăpători automate, linie decovil şi lumină electrică, unde badea Forţ poate fi întîlnit în tot cursul zilei pînă seara tîrziu. E acelaşi ţăran mucalit pe care l-am întîlnit cu 11 ani în urmă.

Am stat multă vreme la sfat cu badea Forţ. De la dînsul am aflat multe lucruri demne de consemnat aci.

— Ia, după cum vezi is tot la vaci. Şi să ştii că nu mi-i ruşine cu treaba asta, că dară oriunde ai lucra în gospodărie, lucri în folosul tău şi al colectivei. Uită-te numai la ăstea zece vaci pe care le am în grijă. Ştii 'mneata „şogore" cîţi viţei au dat ele în ăi 11 ani de cînd le am în primire? Vreo sută şi cîţiva. O adevărată ciurdă. Da' lapte ştii cît am muls?

— Dacă-mi spui bade Forţ, am să ştiu.

— Păi cam aproape 30 de vagoane. Nu-i chiar aşa de mult, da' ceva tot este, aşa-i?

— Aşa-i bade Forţ.

— In ăst an însă, pînă la sfîrşit, eu gîndesc c-oi mulge cam la vreo 2.000 ori 2.500 de litri de lapte de la fiecare vacă. Acum le dăm mai bine de mîncare, că am pus la murat în silozuri peste 200 de vagoane de nutreţuri, pentru ăle aproape 300 de capete de vite mari.

Carnet de reporter

— Văd bade Forţ că de cînd eşti îngrijitor de vaci ai făcut treabă bună. Dar dumneata cum o duci cu traiul în colectivă?

Rîzînd, badea Forţ îmi răspunde:

— Da bine, cum s-o duc altfel. Mai anu mi-am ridicat o casă de cărămidă; bucate iau destule că-mi rămîn de la un an la altul.

— Dar feciorii ce-ţi fac?

— Is bine cu toţii. Niculae şi Iosif is tot la grajduri, iar Ion lucră pe tractor. Bine cîştigă şi ei. Case noi şi-au făcut şi Niculae şi Iosif. Şi asta de cînd lucră la grajduri. Uite aşa trăim noi familia lui „şogoru" Forţ din colectiva din Laslea. Şi să ştii c-o ducem fain, îmi spuse la despărţire Ion Forţ, colectivist de frunte din Laslea.

Da, badea Forţ cu întreaga lui familie, feciorii, nurorile şi nepoţii trăiesc bine. Gospodăria colectivă le-a adus lor şi tuturor lăslenilor, belşug şi bunăstare.

GH. BACIU

Fata de la grădină

Cu ochii de azur şi părul de culoarea spicului pîrguit, împletit după obiceiul ardelenesc într-o coadă strînsă cu o fundă şi dată pe spate, Victoriţa culegea varza din grădina gospodăriei colective din Răscruci, regiunea Cluj, cu graţia şi vioiciunea celor 18 ani ai săi. Victoriţa lucrează la grădină împreună cu mama sa — văduva Nastasia Borca, care înainte vreme a muncit împreună cu tot neamul ei pe moşiile fără hotar ai baronului Bomfi, fără să se fi văzut o dată sătulă.

Acum amîndouă — mama şi fiica — sînt colectiviste şi-s tare mulţumite. Deşi foarte tînără, Victoriţa avea pînă la începutul toamnei, 160 zile-muncă, şi-i apreciată ca una din cele mai harnice fete din brigadă. E tare mîndră de acest lucru. Poate de aceea cîntă mereu. Acum, în plină toamnă, valea Someşului, cu pădurile ei ruginite, răsună de cîntece tinereşti. Din glasul Victoriţei străbate o undă de bucurie. Bucuria vieţii de colectivist, a vieţii îmbelşugate. Şi Someşul duce pe valea-i largă bucuria aceasta, precum altă dată ducea scîncetul amarelor nevoi ale ţăranilor oropsiţi.

In ziua cînd am cunoscut-o pe Victoriţa, brigadierul Collas Andrei socotea: „Şi de pe ultimul hectar am scos tot 22.000 kg varză". El nota aceasta sub şirul de cifre: 19.000 kg cartofi la ha, 26.000 kg roşii, 18.000 kg ardei... Toate acestea vor aduce gospodăriei colective un venit de circa 100.000 lei, ne mai socotind legumele şi zarzavaturile împărţite la zile-muncă. Grădina nu are decît 10 ha.

Se făcea seară; se încheia încă o zi de lucru. Victoriţa privea îngîndurată pe întinsul apei, în care se revărsau parcă toate culorile toamnei. N-o mai recunoşti; e tăcută şi tot mai gînditoare. La ce se gîndeşte oare? La cele ce gîndeşti atunci cînd ai 18 ani, cînd eşti frumoasă şi harnică, cînd iubeşti deopotrivă şi viaţa şi munca. Fetei i se pare că numai Someşul îi ascultă dorurile.

Victoriţa Borca nu-i numai o harnică colectivistă din echipa a II-a de la grădină. Ea e şi utemistă fruntaşă, ia parte la toate acţiunile tineretului din sat şi nu o dată rezultatele muncii ei în gospodărie, ca şi pe tărîm cultural, au fost analizate în şedinţele organizaţiei U.T.M., unde a fost dată ca exemplu.

— Faină fată-i Victoriţa noastră, şi faină nuntă o să facem în gospodărie, cînd o vrea ea, spun colectivistele mai în vîrstă.

Desigur, o nuntă cum se potriveşte unei fruntaşe ca Victoriţa Borca.

DANA CIGUSIEVICI



In laboratorul de fiziologie al Institutului pentru cultura porumbului de la Fundulea, inginerul Dumitru Buican şi tehnicianul Marcel Bilbiie, determină, cu ajutorul numărătorului electronic, radioactivitatea ştiuleţilor de porumb.

„Pe ce facem prinsoare?"

— Ei, pe ce facem prinsoare?

Zicînd acestea, inginerul Cocea Grigore de la G.A.S. Girov, raionul P. Neamţ, îl privi drept în ochi pe tînărul brigadier Nistor Vasile.

— Păi să ne-nţelegem! răspunse acesta. Eu cred că n-o să se poată face în termenul prevăzut, adică de la 15 septembrie la 15 octombrie, pentru că vezi şi dumneata: pămîntul bolovănos, uscat foc...

— Dacă-ar fi moale ca untul, n-aş mai pune rămăşag! rîse inginerul.

— Aici a zis-o bine! interveni şeful de secţie Mîndru Mihai. Şi către brigadier: măi Nistorică tată, ascultă-ncoa la mine, că m-oi mai pricepe şi eu la cîte ceva. Acu-i perioada optimă pentru semănat.

— Ei, asta o ştiu şi eu, îl întrerupse brigadierul. C-o văzui şi anul trecut: cu agrotehnica înaintată şi cu munca de calitate, scoaserăm pe unele parcele peste 2.500 kg grîu la hectar. Da'aici e vorba de termenul planificat şi mie nu-mi vine a crede c-o să fim chiar gata la termenul fixat.

— Totuşi eu cred că vom fi, zise inginerul. Facem prinsoare?

— Facem!...

Nistor se cam îndoia că însămînţarea grîului de toamnă se va putea face în termenul fixat, deoarece pămîntul era prea tare şi bolovănos din pricina secetei.

Cu greu s-au făcut arături adînci de 28—30 cm. dar s-au făcut ca la carte. Dar mai e ceva: dacă vrei recoltă bună, trebuie să pui şi sămînţă bună. Cum s-ar zice sămînţă sănătoasă în pămînt bine lucrat. Aşa au făcut şi cei de la G.A.S. Girov, folosind sămînţa tratată şi de mare productivitate şi făcînd şi lucrări de bună calitate.

— Ce crezi? l-a întrebat într-o zi Mîndru Mihai pe brigadierul Nistor.

— Văd că merge strună! i-a răspuns acesta. Lucrează băieţii ca şoimii!

— Păi aşa şi trebuie. Aici nu merge ca ăl din povestea cu „muieţi îs posmagii!".

Profitînd de timpul prielnic, oamenii au lucrat cu mult spor în două schimburi — ziua şi noaptea. Noaptea arau şi ziua semănau. Însămînţarea se făcea în bune condiţii. Şi de fiecare hectar arat şi semănat, oamenii parcă prindeau aripi, muncind cu şi mai multă însufleţire. Chiar şi brigadierul Nistor, care la început se arătase cam neîncrezător îşi schimbase părerea.

A fost o adevărată bătălie a însămînţării — dusă între cîntece de voie bună şi duduitul maşinilor.

— Nu vă lăsaţi, băieţi, îi îndemna tractoristul fruntaş Corduneanu şi brigadierul Nistor.

La 12 octombrie — deci cu trei zile înainte de termen — cele 800 de hectare erau complet însămînţate cu grîu.

— Acum ce mai zici? l-a întrebat inginerul pe brigadier.

— Ce să mai zic? a răspuns acesta vesel. Am pierdut prinsoarea, dar... am cîştigat bătălia însămînţării!

— ...Şi de la mine 20 de sticle cu bere, interveni tov. Gavrilescu, directorul gospodăriei.

VALERIU FILIMON

Munca sindicală în sprijinul producţiei

Bilanţ pilduitor

Gospodăria agricolă de stat Odobeşti, regiunea Galaţi şi-a încheiat anul trecut, activitatea, cu un beneficiu de 5.500.000 lei. Anul acesta, faţă de planul de 8.780 kg. struguri la hectar, se obţin în medie 10.000 kg la ha, pe cele 1.580 ha cu vie.

Obţinerea acestor succese au fost cu putinţă datorită faptului că muncitorii au asigurate condiţii tot mai bune de muncă şi de trai, putînd astfel să se ocupe îndeaproape de realizarea sarcinilor de producţie ce le revin.

Intre altele, anul acesta au fost electrificate clădirile de la 17 brigăzi, au fost construite 2 grupuri sociale pentru muncitori (urmînd a se ridica alte 2) s-a amenajat un club cu săli de lectură, de muzică şi sport şi 3 colţuri roşii.

Scurt dar pilduitor bilanţ.

Secţii electrificate

Unele secţii şi trupuri ale gospodăriei de stat Deveselu — regiunea Craiova au fost electrificate în cursul acestui an. La secţia Comanca de exemplu, a fost construită o uzină electrică şi a fost adus un grup electrogen pentru forţă şi lumină, instalat pe un planşeu de beton ce a fost turnat de curînd.

Şi la trupul Pîrliţi — unde între altele există şi un atelier de fierărie, se introduce lumină electrică, prin punerea în funcţiune a altui grup electrogen.

Prin aceste măsuri luate de către conducerea gospodăriei şi comitetului sindicatului, muncitorilor le-au fost create condiţii ca pe viitor să poată desfăşura seara, după orele de muncă, şi o rodnică activitate cultural-artistică.

La brigăzile mecanizatorilor de la S. M .T. Videle

Am poposit de curînd la mai multe brigăzi de la S.M.T. Videle — regiunea Bucureşti. Intre altele, am reţinut grija deosebită pe care conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului o acordă problemelor social-culturale ale mecanizatorilor. Astfel brigăzile de tractoare au fost dotate cu biblioteci volante, cu jocuri de şah, asigurîndu-se totodată lămpi pentru iluminat seara, după ce mecanizatorii încetează lucrul. Comitetul sindicatului — aşa cum mi-au relatat mecanizatorii — se îngrijeşte, prin resortul de asigurări sociale, şi de sănătatea lor. Mulţi dintre cei care aveau nevoie de tratament, au fost trimişi anul acesta în staţiunile balneo-climaterice. Astfel, tovarăşii Tănase Constantin şi Vlădau Aurel au mers la Tekirghiol, Iordache Daniel la Vatra Dornei etc.

Fruntaşii de la panou şi o scrisoare semnificativă

Mi-a atras atenţia — la gazeta de perete de la centrul gospodăriei agricole de stat Redea, regiunea Craiova — un articol în care erau evidenţiaţi mai mulţi mecanizatori. Dintre aceştia nu lipseau numele comuniştilor Ciobanu Alexandra, Vlad Stan şi Ozun Nicolae, despre care mi se spuseseră numai cuvinte de laudă, din partea tovarăşilor din conducerea gospodăriei.

Hărnicia celor popularizaţi aci era dovedită pe deplin de volumul mare de lucrări reprezentat prin numărul de ore lucrate cu fiecare tractor. Ciobanu Alexandra, de pildă, realizase de la începutul anului pînă acum, 1.500 de ore, obţinînd şi economii în valoare de 1.200 de lei; Vlad Ştefan peste 1.650 de ore şi economii valorînd 1.400 de lei, iar Ozun tot cam pe atît.

Şi trebuie avut în vedere că ei au de executat încă un mare volum de lucrări la arături adînci, la transportul de îngrăşăminte etc.

— Cea mai mare parte a mecanizatorilor noştri mi-a spus tov. Ciucă Teodor, preşedintele comitetului sindicatului şi-au luat angajamentul să realizeze anul acesta 2.000 de ore cu tractorul respectiv, reducînd totodată cheltuielile cu 10 la sută pe tractor. Ei sînt avîntaţi într-o susţinută întrecere socialistă. Cu prilejul prelucrării noului proiect de statut al Sindicatelor în grupele sindicale, acest angajament a fost reînnoit, analizîndu-se totodată rezultatele obţinute pînă acum.

Pe Ciucă Marin, şeful brigăzii a 2-a de mecanizare completă, l-am găsit arînd. Lucra cu încordare, atent la execuţia arăturii. Cînd şi cînd, îşi arunca privirile şi spre parcelele unde lucrau Beciu Mihai, Zimbrea Gh, Aldea Ştefan şi ceilalţi mecanizatori din brigadă.

Seara, la terminarea lucrului, mi-a spus că anul acesta, de pe tarlaua brigăzii cultivată cu grîu s-a recoltat peste 2.100 kg. grîu la ha, deşi condiţiile de climă n-au fost favorabile. De curînd, brigada a terminat semănatul grîului, ca şi celelalte din gospodărie de altfel. Toţi membrii brigăzii s-au străduit să-şi depăşească normele, căci angajamentul de a realiza cel puţin 2.000 de ore pe fiecare tractor, îl priveşte pe fiecare.

— Dar calitatea lucrărilor? l-am întrebat pe tov. Ciucă Marin.

Drept răspuns, şeful brigăzii mi-a arătat o copie a scrisorii trimisă conducerii G.A.S. Redea, de către consiliul gospodăriei de stat Rîşnov, regiunea Stalin, scrisoare semnată de tov. ing. Manea Ion, directorul acestei unităţi şi de tov. Bernedigeanu Petre, organizatorul de partid. Era o scrisoare de adîncă mulţumire pentru modul cum au lucrat mecanizatorii brigăzii, în campania de vară, cînd au fost trimişi aci să sprijine muncile agricole.

— Aşa cum adeveresc tovarăşii de la Rîşnov că am muncit la ei, lucrăm şi la noi, a conchis nu fără vădită mîndrie şeful brigăzii a 2-a.

AL. ION

Oaspeţi şi gazde

(Urmare din pag. 1-a)

a spori mereu producţia şi veniturile. Pe baza celor învăţate de la colhoznici, multe s-au îmbunătăţit la noi în această direcţie. N-avem vaci care să dea sub 2.000 litri de lapte anual. Anul acesta ne apropiem de media de 3.000 litri lapte de la o vacă.

Din vizitele făcute în Uniunea Sovietică, mai ales în Ucraina, am învăţat multe lucruri şi despre agrotehnica ce trebuie aplicată la cereale, despre economisirea fondurilor, mai ales la construcţii, foloasele creşterii porcilor şi multe altele.

★

Dar colectiviştii din Livedea au fost nu numai oaspeţi ci şi gazde oamenilor sovietici. Ei îşi amintesc cu bucurie de vizita pe care 4 specialişti sovietici în însilozarea porumbului au făcut-o gospodăriei lor în vara anului 1955. Folosind o tocătoare de nutreţ atunci adusă cu avionul de la Odesa, oaspeţii au arătat colectiviştilor cum se face în mod practic însilozarea porumbului şi le-au vorbit, folosind numeroase exemple, despre avantajele folosirii nutreţului murat în hrana animalelor. Socotind, au trecut de atunci numai 5 ani. Dar în acest scurt timp, numărul de animale proprietate obştească a crescut la colectiva „Drumul lui Lenin" de peste 10 ori ajungînd în acest an la 187 taurine. Astfel, s-a dovedit pe de-a-ntregul justeţea sfaturilor pe care grupul de specialişti sovietici le-au dat atunci colectiviştilor.

In primăvara acestui an a sosit la Livedea din nou un oaspete drag: A. S. Şevcenko, om de ştiinţă sovietic.

— Porumbul pentru siloz unde îl însămînţaţi? a întrebat oaspetele. Sămînţă aveţi? Ce soi? Cum îl însămînţaţi?

Urmîndu-i sfaturile, colectiviştii au destinat acestei culturi suprafaţa de 60 de hectare teren şi au hotărît să-l însămînţeze în pătrat. Dar de unde seminţele? Savantul sovietic a telefonat la Moscova cu rugămintea să se trimită gospodăriei o semănătoare special construită pentru asemenea însămînţare. Un alt telefon la Kiev, la un institut de cercetări agricole, de unde a sosit imediat cu avionul un sac cu porumb Odesa — 10 pentru sămînţă. Porumbul însămînţat şi întreţinut „aşa cum ne-a învăţat tovarăşul Şevcenko" a dat recolte foarte mari. In medie 50.000 kg masă verde la ha. Cît priveşte Odesa—10 însămînţat pe 4 ha, a dat în medie la hectar peste 70.000 kg masă verde faţă de sămînţa K.T.—7 care a dat în medie la ha numai 40.000 de kg.

— De la zero am ajuns la 15 tone porumb siloz pentru fiecare vacă. Cu o asemenea „păşune", anul acesta vom obţine în medie pe cap de vacă furajată peste 2.300 de litri de lapte — spune preşedintele gospodăriei tov. Tache Gheorghe şi ţine să adauge:

— Acum în vară, înainte de recoltarea porumbului siloz ne-am pomenit cu o combină nou-nouţă. Ne fusese trimisă de la Intreprinderea „Gomselmaş" din Gomel. I-a urmat a doua zi un tractor „Bielorus M.T.Z.", expediat însă din Minsk. Cît priveşte lucrările de cultivaţie le făcusem cu un cultivator trimis din Rostov pe Don.

Un institut de cercetări şi 3 întreprinderi sovietice au luat deci parte la sprijinirea acestei gospodării colective romîneşti. Gest de înaltă preţuire şi de frăţească atenţie din partea omului sovietic.

Oaspeţi sau gazde, colectiviştii din Livedea au simţit întotdeauna în întîlnirile cu oamenii sovietici, dorinţa acestora de a-i ajuta frăţeşte, dezinteresat, în munca spre belşug şi bunăstare.

Ce să citim

Lucrări apărute în Editura Agro-Silvică de Stat

D. DAVIDESCU şi col.
Ingrăşăminte lichide
84 pag.; lei 1,55

Principalele probleme tratate în această lucrare sînt: modul de preparare a îngrăşămintelor în stare lichidă, cantităţile la ha., metodele şi epoca de aplicare în funcţie de culturile ce trebuie îngrăşate.

Lucrarea este destinată cadrelor de tehnicieni care lucrează în agricultură, dar fiind scrisă într-un stil curgător şi bogat ilustrată poate fi folosită şi de marea masă a oamenilor muncii din agricultură.

I. ARIŞANU
Cum poate un om să îngrijească 1.000 porci puşi la îngrăşat
64 pag., lei 1,10

În această broşură de popularizare se arată care sînt metodele înaintate de lucru şi cum se folosesc ele pentru ca un îngrijitor să poată creşte şi îngrăşa 1.000 de porci. Un accent deosebit se pune pe organizarea muncii la locul de producţie şi pe mecanizarea proceselor de producţie.

Lucrarea se adresează brigadierilor şi îngrijitorilor din unităţile agricole socialiste care au ferme de îngrăşare a porcilor.

Pionieri harnici

Pionierii şi şcolarii de la şcoala elementară de 7 ani din Bocşa, raionul Zalău, au desfăşurat zilele acestea o acţiune de colectare de fier vechi, maculatură şi sticlă. Au fost strînse astfel 900 kg. de fier vechi, 500 kg. fontă şi 1.400 kg. maculatură.

De asemenea, pionierii au strîns şi însemnate cantităţi de material didactic. S-au evidenţiat pionierii Orgaş Aurelia, Opriş Rozalia, Marin Eugenia şi alţii.

V. MARINESCU
corespondent

Răspundem la întrebările cititorilor

Ion Apăteanu, salariat la S.M.T. Topraisar, regiunea Constanţa, a fost amendat cu 100 lei pentru că a fost găsit la un spectacol din Constanţa fără bilet de intrare. Intreabă dacă această amendă este justă.

Răspuns: Amenda este legală deoarece legea prevede că se pedepseşte cu amendă pînă la 100 lei intrarea la spectacole fără bilet de intrare sau legitimaţie de intrare legal eliberată.

Nicolae Niţu, din comuna Roşia-Jiu, regiunea Craiova, a terminat anul întîi al şcolii tehnice de maiştri agricoli — cursul fără frecvenţă — şi întreabă dacă poate fi înscris în anul al doilea al aceleeaşi şcoli la cursurile de zi. Mai întreabă în ce condiţii se poate înscrie la cursurile de zi.

Răspuns: Un elev care se găseşte în situaţia indicată de dvs. se poate înscrie în anul al II-lea la o şcoală tehnică de maiştri agricoli — cursuri de zi. Trebuie însă să îndeplinească unele condiţii: să aibă cel puţin 2 ani în producţia agricolă de specialitate şi salarizarea asigurată pe baza recomandării întreprinderii de care aparţine, să aibă stagiul militar satisfăcut sau să nu fie încorporabil pe timpul studiilor.

Ilie Arghir de la G.A.S. Valea Călugărească, regiunea Ploeşti, întreabă în ce condiţii pot călători copiii în tren.

Răspuns: Copiii pînă la vîrsta de 5 ani împliniţi au transportul gratuit pe tren dacă persoana însoţitoare nu solicită loc separat pentru ei. Pentru copiii în vîrstă de la 5 pînă la 10 ani împliniţi se plăteşte 50 la sută din tariful transportului, ei avînd dreptul la loc separat. La trenurile cu locuri rezervate se plăteşte 50 la sută din preţul suplimentului de tren accelerat şi costul integral al tichetului pentru rezervarea locului. Pentru copiii în vîrstă de peste 10 ani costul biletului este integral.

Lui Ion Gaie de la S.M.T. Apahida, regiunea Cluj, cu domiciliul în oraşul Cluj, i s-a majorat salariul de la 1.100 de lei la 1.450 de lei lunar. Intreabă dacă va plăti chirie mai mare.

Răspuns: Pentru angajaţii şi asimilaţii acestora cu un venit brut mai mare de 750 de lei chiria este aceeaşi, indiferent de mărimea salariului.

Iosef Ferentz, membru în G.A.C. Viaţă Nouă din comuna Sîntana, regiunea Oradea, întreabă ce rol au echipele de control obştesc în unităţile sanitare teritoriale, sanatorii balneoclimaterice şi casele de odihnă.

Răspuns: Controlul obştesc se exercită în unităţile sanitare asupra modului de consultare, internare şi îngrijire atentă a salariaţilor, pensionarilor şi membrilor lor de familie, asupra programului de lucru al spitalelor, policlinicilor şi circumscripţiilor sanitare, asupra stării de curăţenie şi funcţionare a instalaţiilor sanitare, asupra încălzirii, calităţii şi cantităţii alimentaţiei bolnavilor internaţi sau a celor veniţi la odihnă, asigurării nevoilor cultural-artistice ale celor internaţi, etc.

Un pensionar din zona lacului de acumulare Bicaz întreabă ce ajutor de înmormîntare primesc pensionarii pentru ei şi membrii lor de familie.

Răspuns: Pensionarii primesc ajutor de înmormîntare la fel ca şi ceilalţi angajaţi, adică 800 de lei. In caz de deces al unui membru de familie în vîrstă de peste 10 ani, ajutorul va fi de 500 de lei, iar pentru membrii de familie sub 10 ani, ajutorul de înmormîntare va fi de 300 de lei.



Au început şcolile. Centrul şcolar agricol din Călăraşi, regiunea Bucureşti, a primit în acest an alţi elevi pe care îi va pregăti pentru a deveni mecanizatori, muncitori calificaţi pentru agricultură şi zootehnie.

Foto: LUCIAN CURSARU

Prin descoperirea şi valorificarea rezervelor interne

Stau de vorbă cu tov. Deliman Emil, responsabilul cu problema muncii de masă în producţie în comitetul sindical al gospodăriei agricole de stat Uricani — regiunea Iaşi. Afară plouă, dar muncitorii nu şi-au întrerupt lucrul. Prin geamul biroului îl vedem, de pildă, pe un rutierist, descărcînd nişte saci în faţa unui grajd.

— Gospodăria noastră s-a dezvoltat mult în ultimul timp, îmi spune tov. Deliman. Anul acesta, au sporit suprafeţele cultivate cu cereale, planurile de producţie fiind îndeplinite şi depăşite şi la grîu, şi la orz, şi la porumb boabe, şi porumb siloz.

A crescut şi numărul vacilor de lapte la 562 de capete. Numai în vară au fost cumpărate 300 de capete. Mai trebuie adăugat că şi la îngrăşătoria de porci efectivul s-a dublat faţă de anul trecut. Colectivul nostru de muncă se străduieşte să şi îndeplinească angajamentul luat, ca gospodăria să-şi încheie bilanţul cu beneficiu, atît prin creşterea producţiei, cît şi prin reducerea cheltuielilor. În această privinţă, sindicatul gospodăriei noastre se străduieşte să sprijine temeinic buna desfăşurare a întrecerii socialiste. Muncitorii sînt mobilizaţi să descopere şi să valorifice cu sîrguinţă cît mai multe rezerve interne.

Mi-am notat cu atenţie acest ultim amănunt, rugîndu-l pe tov. Deliman să-mi furnizeze date cît mai grăitoare.

Am aflat astfel că anul acesta crescătoria de porci a gospodăriei a fost dezvoltată pentru a se spori cantităţile de carne necesare oamenilor muncii din Iaşi. Ce se putea face pentru a se realiza sporul de creştere planificat, fără a se consuma prea multe furaje? Indrumaţi de organizaţia de partid, în cadrul consfătuirilor de producţie ale grupelor sindicale, muncitorii au propus conducerii Trustului Gostat să sprijine colectarea resturilor menajere de la restaurante, de la unele instituţii spitaliceşti, ca şi deşeurile de la abator.

Propunerea a fost pusă în practică şi astfel în prezent, o parte din furajele necesare îngrăşării porcilor se înlocuiesc pe această cale, fără a se scumpi preţul de cost, ci dimpotrivă.

La însilozatul porumbului siloz de pe cele 331 ha (cu o producţie de 27.000 kg la ha) comitetul sindicatului i-a mobilizat pe mecanicii din gospodărie, în frunte cu tov. ing. Stan Nicolae, să folosească o raţionalizare simplă şi practică, în scopul eliberării unor tractoare şi economisirii de carburanţi şi lubrifianţi.

Astfel, s-au folosit cupluri formate din cîte un Lundell şi o tocătoare acţionate de un singur tractor (la trei agregate). Tractoarele eliberate în felul acesta au fost repartizate la pregătirea terenului pentru însămînţatul grîului de toamnă.

De altfel, tot în scopul reducerii cheltuielilor, comitetul sindicatului a mobilizat numeroşi muncitori din diferite sectoare să lucreze voluntar în orele lor libere, la însilozatul furajelor. Mulgătorii Langa Gh., Căleanu Dumitru, Cernat Nicolae, şoferul Roşu Nicolae, fierarul Stoica Nicolae, strungarul Roşu Dumitru şi alţii au izbutit astfel să facă economii în valoare de peste 3.000 de lei.

Dar iată şi alte iniţiative ale comitetului sindicatului: Folosindu-se unele camioane la transportul finurilor şi în schimburi de noapte — ceea ce pînă anul acesta nu s-a făcut în gospodărie — s-au econo[illegible] 6.000 lei; confecţionîndu-se 10.0[illegible] de araci pentru vie din material procurat de la lizierele gospodăriei s-au economisit alţi 10.000 lei; turnîndu-se betonul necesar în jurul grajdului de porci chiar de către îngrijitori, prin muncă voluntară, s-au făcut economii de aproape 1.000 de lei etc.

— Numai prin valorificarea resurselor interne mi-a confirmat tov. Deliman Emil, s-au economisit 69.600 lei în sectorul vegetal, 15.770 lei în sectoarele viti-pomicol, 45.936 lei în sectorul zootehnic, 40.532 lei în sectorul mecanic şi 13.400 lei la diferite acţiuni gospodăreşti. În total, pînă acum au fost realizate economii în valoare de 185.308 lei. Astfel, comitetul sindicatului nostru se străduieşte să îndeplinească una dintre importantele sarcini ce-i revin, potrivit proiectului noului statut al Sindicatelor aceiea de „a spori în mod activ iniţiativele noi apărute în procesul de producţie" şi a contribui la rentabilizarea gospodăriei.

Am socotit că într-adevăr metodele de muncă folosite la această gospodărie de către conducerea unităţii respective şi de comitetul sindicatului, merită a fi popularizate.

ION DRINCU

Recoltă bogată



Gospodăria agricolă colectivă „Calea Belșugului" din comuna Cîmpineanca, raionul Focșani, a cultivat în acest an 400 hectare cu porumb, obținînd peste 3.300 kg știuleți la hectar.

Foto: C. DUMITRU

Recolte bogate — venituri mari

La gospodăria colectivă din Mirăslău

In anul 1959, gospodăria noastră a cultivat suprafața de 20 de ha de pe care a obținut în medie cîte 30.500 kg sfeclă de zahăr la ha, realizînd astfel un venit de peste 290.000 lei. In acest an am extins această cultură la 50 hectare și am luptat să obținem producții cît mai sporite la ha, aplicînd în acest scop regulile științei agrotehnice avansate. Astfel, terenul destinat acestei culturi a fost arat din toamnă la adîncimea de 28—30 cm. O dată cu această lucrare s-a încorporat sub brazdă cîte 300 kg superfosfat la ha, iar pe o suprafață de 11 ha, considerată ca fiind mai slab productivă, am aplicat și gunoi de grajd. In primăvară, imediat ce terenul s-a zvîntat, am executat grăpatul, iar înainte de însămînțare am dat cu cultivatorul și am aplicat cîte 150 kg sare potasică și 100 kg azotat de amoniu la ha. Insămînțarea sfeclei de zahăr am făcut-o între 25—30 martie, la distanța de 40 cm între rînduri. Știind că lucrările de întreținere a culturilor joacă un rol de seamă în obținerea de recolte bogate, noi am aplicat 5 prașile și un plivit. In timpul vegetației au mai fost aplicate încă 2 îngrășări suplimentare cu azotat de amoniu. Prima îngrășare s-a făcut la prașila a II-a după rărit, cu 100 kg la ha, iar cea de-a doua îngrășare la prașila a III-a cu 150 kg azotat de amoniu la ha.

Datorită aplicării acestui complex de măsuri, am reușit să obținem o producție medie la ha de 40.000 kg sfeclă, pe care, potrivit contractului, am predat-o fabricii de zahăr. Extinderea suprafeței cultivată cu sfeclă de zahăr și obținerea unei producții sporite la hectar au adus gospodăriei în acest an un venit de circa 700.000 lei, venit care ne dă putința să repartizăm colectiviștilor numai numerar cîte 15 lei la ziua-muncă.

De aceea, noi sîntem hotărîți să mergem mai înainte. In acest scop am început să ne pregătim din timp. Astfel, întreaga suprafață destinată sfeclei de zahăr, care urmează după păioase, a fost îngrășată înainte de executarea arăturii de vară cu 30 de tone bălegar de grajd la ha; arătura s-a făcut la 18-20 cm adîncime și s-a grăpat. La sfîrșitul lunii august am aplicat 400 kg superfosfat la ha și am executat cu ajutorul S.M.T.-ului arătura adîncă la 35 cm, plugul de tractor fiind prevăzut și cu scormonitor.

Aplicînd în continuare, la primăvară, îngrășarea terenului cu îngrășăminte minerale ușor solubile și însămînțînd la timp, îngrășînd fazial și aplicînd la timp și în cele mai bune condiții lucrările de întreținere, sîntem siguri că în anul 1961 vom obține o producție care va întrece pe cea din acest an. Astfel, vor crește și mai mult veniturile gospodăriei, și deci veniturile fiecărui colectivist harnic.

CHIRILA DANILA
președintele gospodăriei colective „Infrățirea" din Mirăslău, raionul Aiud, regiunea Cluj

Codași la însămînțări din vina S. M. T.-ului

Se știe că în perioada actuală activitatea mecanizatorilor din S.M.T. este îndreptată îndeosebi spre executarea arăturilor și însămînțărilor de toamnă. In prima decadă, însă, graficul însămînțărilor de toamnă pe raionul Amaradia, regiunea Craiova, nu se ridicase cu mult peste 10 la sută. Fără îndoială că o frînă în realizarea planului însămînțărilor o constituie slaba activitate a secției Amaradia, cu sediul în comuna Melinești, a S.M.T.-ului Filiași, care, deși este dotată cu 30 de tractoare și alte mașini agricole, nu și-a adus aportul pe măsura posibilităților. Din capul locului trebuie arătat că din cauza proastei organizări a muncii brigăzilor și a deselor defecțiuni ivite în funcționarea tractoarelor, viteza de lucru decadală nu se îndeplinește nici pe sfert. Cele ce urmează vor ilustra pe deplin afirmațiile de mai sus.

Iată-ne la sediul brigăzii a IX-a ce-și are sediul în marginea comunei Goești. Un tractor tocmai venise din cîmp și-și făcea plinul de motorină. Din lipsa instalației (pompă, furtun etc.), alimentarea se făcea cu o găleată murdară din remorca cisternă prin domul superior, care normal ar trebui să fie sigilat, iar pîlnia avea sita spartă. Astfel făcută alimentarea cu carburanți, nu-i de mirare că tractoarele se defectează adeseori. Pe de altă parte, tractoarele defectate stau cu zilele în reparație. Un tractor K.D.-35 defectat pe data de 25 septembrie abia după 10 zile era bun de intrat în brazdă, însă și acesta prezenta încă diferite defecte (șuruburi slăbite, capacul de la un cărucior spart).

— Și de ce nu-l porniți ? l-am întrebat pe șeful brigăzii, Moraru Nicolae.

— Nu avem ulei, mi-a răspuns acesta. De la secție ne-au trimis azi dimineață într-un butoi, valvolină în loc de ulei. Și apoi nici tractoristul Ștefan Pităroiu nu-i aici. A plecat acasă de vreo 5 zile și n-a mai venit.

Am aflat apoi că și alți tractoriști au lipsit nemotivat de la brigadă în ultima săptămînă cîte 1—2 zile. De altfel, așa după cum spunea tov. Fulga, președintele sfatului popular raional, mulți tractoriști pleacă de la brigăzi sîmbătă pe la prînz și vin la lucru luni seara, marți sau chiar miercuri. Cum să nu se întîmple astfel de cazuri dacă mecanizatorii nu sînt îndrumați și controlați în muncă ? Bunăoară, directorul stațiunii, tov. Gh. Stănoiu nu fusese la această brigadă încă de pe timpul treierișului. Din aceleași cauze, la sediul brigăzii vaselina stătea într-o cutie desfăcută și plină de praf, cîteva prize de putere pentru acționarea batozelor erau aruncate la voia întîmplării într-un șanț, un plug descompletat, iar sub vagonul dormitor, aruncate în dezordine, felurite materiale și piese vechi. Vagonul dormitor avea cîteva geamuri lipsă, cearceafurile nespălate și păturile rupte și murdare. Cît privește activitatea tractoarelor, aceasta nu era ținută la zi de către pontatorul alimentator Sîrbu Ion. Pontatorul nu se deplasează decît arareori la locul de lucru pentru a verifica cantitatea și calitatea lucrărilor executate de tractoriști.

Și la brigada XI din comuna Slăvuța, condusă de șeful de brigadă Stelea Ion se vădea o totală lipsă de gospodărire. Alimentarea cu carburanți se făcea necorespunzător.

Și mai grav este faptul că aici tractoriștii execută unele lucrări de proastă calitate. Astfel, arătura de pe 3 ha. a fost refuzată la recepție de către gospodăria colectivă. Pe o parcelă de 2 ha. tractoristul Cărămidă Ion executa de asemenea o arătură proastă, iar pe o tarla de 15 ha. se executa semănatul grîului într-o arătură bolovănoasă, din care cauză o bună parte din semințe nu erau de loc îngropate în sol. Pe de altă parte tractoriștii nu realizează viteza zilnică de lucru planificată. Cauza ? „Lipsește uneori motorina" zic ei ca să se scuze.

Proasta organizare a muncii rezultă și din faptul că la multe unități agricole socialiste nu se începuse încă semănatul, în vreme ce în curtea secției stăteau nefolosite 2 discuitoare și... 8 semănători.

Tractoriștilor nu le sînt create condiții normale de muncă și trai (lipsesc pături, cearceafuri, tacîmuri, geamuri la vagoanele-dormitor etc.). Cu toate acestea, după ultima dare de seamă contabilă stațiunea a înregistrat economii la capitolele „cheltuieli ad-tive și gospodărie" și „investiții necentralizate" de aproape 70.000 lei.

Fără îndoială că de toate aceste lipsuri se face în primul rînd vinovată conducerea unității, însă nu-i mai puțin adevărat că nici comitetul sindicatului nu a luat măsuri pentru remedierea lipsurilor. La brigăzi lipsesc graficele de producție, foile volante nu se întocmesc de loc, carnetele de economii nu au fost completate.

La secția Amaradia a S.M.T.-ului Filiași lipsurile semnalate se pot remedia. Trebuie numai ca tovarășii din conducere, sprijiniți de comitetul sindicatului și îndrumați de organizația de partid, să pornească la treabă cu toată nădejdea. Se impune în primul rînd a se pune capăt dezorganizării în ceea ce privește gospodărirea secției și a brigăzilor. Pe de altă parte, utilajul existent trebuie folosit cu maximum de randament, lucrîndu-se cu toate tractoarele în două schimburi. La toate acestea dacă se va adăuga o îndrumare și un control temeinic și competent al muncii, secția Amaradia a S.M.T.-ului Filiași va putea să-și îndeplinească în actuala campanie sarcinile ce-i stau în față.

I. LEȘEANU

Activitatea cabinetelor tehnice din gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava

Creșterea necontenită a gradului de mecanizare și chimizare a agriculturii, de introducere pe scară largă a irigațiilor ca și a metodelor de lucru tot mai perfecționate, menite să ducă la obținerea unui volum mare de produse la un preț scăzut, imprimă pe zi ce trece agriculturii noastre un caracter tot mai industrial.

Dacă în industrie mișcarea de invenții și inovații a devenit de mult o mișcare largă de masă, în gospodăriile agricole de stat această mișcare se manifestă cu timiditate cu toată creșterea considerabilă a numărului de cadre cu bună pregătire profesională.

Sînt gospodării de stat în cadrul Trustului Gostat Suceava ale căror consilii au acordat și acordă a atenție deosebită activității cabinetelor tehnice și mișcării de inovații.

Astfel, la G.A.S. Ițcani s-au adus unele adaptări batozei de cereale, pentru folosirea ei la tocatul porumbului de siloz, la G.A.S. Șoldănești s-a găsit o soluție de a îmbunătăți turnarea generatorului de curent de la tractorul K.D.-35 și UTOS-26, îmbunătățire care exclude ruperea magneților de/pe ax și răsucirea axului în interiorul magneților; la G.A.S. Rădăuți a fost adaptat un sistem de încălzire a laptelui înainte de a intra în separator printr-o serpentină metalică introdusă într-o baie marină. In acest fel procentul de grăsime din laptele degresat se reduce la minimum, mărindu-se astfel cantitatea de smîntînă rezultată.

La G.A.S. Dîngeni s-a realizat un colector de paie în urma combinei de cereale C-1 și s-a făcut o instalație de baie cu un rezervor metalic ce se încălzește direct de la razele solare în timpul verii, asigurînd astfel mecanizatorilor un duș cald după o zi de efort.

Unele G.A.S.-uri, ca Albești, Rîpiceni, Călinești, Rădăuți, Liteni, Siret, Cătămărăști etc., au avut în culturi comparative diferite soiuri de plante, dovedind astfel, mult interes pentru găsirea celor mai potrivite soiuri în condițiile pedoclimatice specifice din regiune.

Alte G.A.S.-uri ca Vlăsinești, Drăgușeni, Dîngeni, Cătămărăști, Progresul au întreprins experiențe cu îngrășăminte în cultura grîului, obținînd rezultate edificatoare.

Sînt însă gospodării agricole de stat unde cadrele tehnice de agronomi și mecanizatori, consideră aceste preocupări ca probleme ce ar reveni institutelor de cercetări sau Direcției tehnice — științifice din Ministerul Agriculturii. Așa, de pildă, cabinetele tehnice de la G.A.S. Zăicești, Ilișești, Șendriceni, Borolea, Burdujeni, Gulioaia, Havîrna, Leorda, Lucina, Mîndrești și Todireni nu duc nici un fel de activitate.

Consiliile gospodăriilor agricole de stat citate mai sus, trebuie să ia măsuri hotărîte pentru ca aceste cabinete tehnice să devină un sprijin prețios al procesului de producție agricolă. Ele trebuie să experimenteze cu mai mult curaj cele mai noi metode de muncă ale gospodăriilor fruntașe, să caute ca și cabinetele lor tehnice să ajungă într-un timp cît mai scurt la nivelul cabinetelor tehnice fruntașe.

O datorie de cinste revine cadrelor tinere de ingineri și tehnicieni de a se face exponenții introducerii a tot ce e mai nou în agricultură, luptînd ca mișcarea de inovații să devină o mișcare largă de masă, care să răspundă efectiv problemelor pe care le ridică producția.

Ing. C. GAVRILĂ
Trustul Regional Gostat Suceava

Creșterea rațională a tineretului, baza dezvoltării fermei de vaci

Cu toate că am avut în gospodăria colectivă condiții dintre cele mai favorabile, pînă în anul trecut creșterea vacilor de lapte nu s-a dezvoltat în mod corespunzător. Bunăoară, la sfîrșitul anului trecut ferma de vaci a gospodăriei număra doar 27 de capete. Această situație se explică prin aceea că noi ne-am preocupat pînă atunci mai mult de îmbunătățirea calitativă a vacilor și mai puțin de sporirea numărului lor. Este drept că printr-o bună îngrijire și hrănire a viţelor și aplicarea unei selecții riguroase îngrijitorii-mulgători de la ferma de vaci au obținut în anul 1959, în medie peste 3.300 litri lapte pe cap de vacă furajată. Această producție ridicată de lapte ne-a adus două mari succese: titlul de gospodărie fruntașă pe regiune în creșterea vacilor de lapte și diploma de onoare a Ministerului Agriculturii pentru titlul de mulgător fruntaș. Pentru frumoasele rezultate obținute în anul trecut, colectivistul fruntaș Szigyarto Jgnàc a obținut la concursul organizat de Ministerul Agriculturii premiul II pentru cel mai bun mulgător.

Cu toate aceste realizări, avînd însă un număr redus de vaci, veniturile obținute de la ferma de vaci în anul trecut au fost de numai 57.365 lei.

Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 și Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la creșterea numărului de vaci în cadrul gospodăriilor colective, au găsit un viu ecou și în rîndul membrilor colectiviști din gospodăria noastră. Planul de perspectivă al creșterii taurinelor, întocmit pe baza acestor documente prevede că la sfîrșitul acestui an să avem în gospodărie un număr de 300 capete taurine din care numai vaci cu lapte 140 de capete. În 1965, ferma de vaci va cuprinde 845 de taurine din care 480 vaci cu lapte. Pentru realizarea efectivelor stabilite, pe lîngă procurarea de vaci și juninci, în gospodăria colectivă se va da o mare grijă creșterii tineretului taurin din prăsilă proprie. Prin cumpărări și din prăsilă proprie, avem în prezent 112 vaci și juninci.

Din experiența anilor trecuți, colectiviștii s-au convins că rezultatele bune în creșterea vacilor de lapte sînt influențate în mare măsură de felul cum este crescut și îngrijit tineretul taurin. Ținînd seama că organismul vițeilor este mai ușor influențat de condițiile de hrană și îngrijire, la noi s-a statornicit bunul obicei ca vițeii să fie dați în grijă celor mai pricepuți îngrijitori.

Faptul că noi am reușit să obținem în medie peste 3.300 litri de lapte de fiecare vacă, se datorește în primul rînd creșterii raționale a vițeilor și a tineretului taurin. Hrăniți în mod științific după rații întocmite de inginerii zootehniști de la raion, care ne ajută să aplicăm lucrările de selecție la animale, vițeii cresc și se dezvoltă bine încît la vîrsta de 1 an ating în medie jumătate din greutatea unui animal adult.

Pînă la înțărcare, fiecare vițel primește ca hrană pe lîngă 400 kg. lapte integral, 750 kg. lapte smîntînit, 100 kg. urueli de concentrate, fînuri de calitate și suculente. După 6 luni, vițeii se împart pe sexe și continuă să primească o bună îngrijire. Tineretul de prăsilă în vîrstă de la 6 luni la 1 an, iarna, primește ca hrană zilnic fîn, porumb siloz și cîte 1,5—1,8 kg. urueli de concentrate. Vara, el primește în rație pășune de calitate și un supliment de 1—1,2 kg. urueli de concentrate. În perioada de la 1 an la 2 ani iarna tineretul este hrănit cu fînuri de calitate, cantități mari de porumb siloz, iar vara cu pășune și masă verde din conveier. ■

Dînd atenția cuvenită creșterii raționale a tineretului taurin din prăsilă proprie, noi avem garanția că vom îndeplini în acest an numărul de vaci stabilit prin planul de perspectivă și vom obține o producție sporită de lapte de fiecare vacă furajată.

RAIMOND BODALI
brigadier zootehnist la G. A. C. „23 August" din comuna Ozun, raionul Sf. Gheorghe

Mai multă preocupare pentru terminarea construcțiilor din G. A. S.-urile Trustului Gostat Oradea

In anul acesta gospodăriilor agricole de stat din regiunea Oradea li s-au repartizat sarcini importante în direcția măririi efectivelor de animale.

Trebuie arătat că în general, conducerea Trustului Gostat, (director tov. Benko) a privit cu răspundere sarcina de mărire a efectivelor de animale, luînd măsuri corespunzătoare pentru creșterea tineretului taurin și trecerii unui mare număr din acesta la turma de bază. Nu același interes a fost acordat problemelor de realizare a adăposturilor și a celorlalte obiective de construcții. Această acțiune a fost lăsată mai mult pe seama Trustului regional de construcții locale Oradea, cu care s-a contractat realizarea a peste 30 de obiective: grajduri, maternități de scroafe, saivane, magazii de cereale, locuințe muncitorești etc.

Intîrziind analiza planului de construcții de la o zi la alta, purtînd discuții interminabile cu tov. ing. Romaca, șeful grupului de șantiere al Trustului de construcții care susținea că toate construcțiile vor fi gata la timp, conducerea Trustului Gostat, s-a văzut pusă în situația ca un mare număr de construcții să nu poată fi realizate în cursul acestui an. Astfel, grajdurile de vaci de la G.A.S. Dohangia, G.A.S. Avram Iancu, G.A.S. Cernei și G.A.S. Oradea, care trebuiau să fie gata încă din luna august, n-au fost recepționate nici pînă acum; o parte din ele se află încă neacoperite și fără instalații.

Se pune întrebarea: De ce au lăsat tovarășii din conducerea Trustului Gostat ca lucrurile să ajungă aci ? De ce nu s-au luat măsuri și nu s-a insistat ca T.R.C.L. Oradea să-și respecte contractul încheiat ?

In orice caz, cu mai multă chibzuință și perseverență s-ar fi putut ca ritmul construcțiilor din G.A.Ș.-urile orădene să meargă mai bine, iar fondurile alocate în acest scop să fie folosite întocmai. A pune unitățile în situația de a nu putea întrebuința circa un milion și jumătate din fondurile alocate, tocmai la finele anului, nu-i chiar atît de simplu. De aceea, este necesar a se privi folosirea fondurilor alocate pentru construcții cu cea mai mare răspundere.

Pentru înlăturarea parțială a lipsurilor semnalate este necesar ca organele Trustului Gostat și ale T.R.C.L. Oradea să analizeze cu toată răspunderea situația realizării planului de construcții și în cele aproape 2 luni bune de lucru care au mai rămas să mobilizeze toate forțele pentru terminarea obiectivelor începute, mai ales la lucrările exterioare. Există posibilități ca lucrările de finisare și mai ales cele de interior să fie făcute și atunci cînd afară este timp nefavorabil.

In unele locuri se poate organiza pe șantiere munca în două schimburi, recuperîndu-se o parte din timpul pierdut. Dacă va exista o preocupare mai mare în acest sens — și ajutorul va fi reciproc, se vor putea înlătura o serie de lipsuri din munca constructorilor și obiectivele prevăzute în plan vor putea fi date în folosință.

P. ZBIRLEA

INGRIJITOR FRUNTAȘ



Bidivenci Dumitru care lucrează în sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Movila Vulpii, regiunea Ploești, este unul din îngrijitorii fruntași. De la cele 14 vaci pe care le are în primire, el a reușit, printr-o bună îngrijire a animalelor, să realizeze, pînă la 1 octombrie, 2.500 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Foto: C. DUMITRU

Stațiunea experimentală viticolă Murfatlar în sprijinul dezvoltării viticulturii din regiunea Constanța

Ing. BABEȘ SIMION
cercetător

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă, trasează lucrătorilor din agricultură sarcini importante, printre care și pe aceea a extinderii suprafețelor ocupate cu vie la peste 300.000 de ha. în anul 1965 și la cca 450.000 de ha. în anul 1975.

In cadrul planului de dezvoltare a patrimoniului viticol, un rol de frunte revine viticulturii dobrogene. Astfel, pînă în anul 1967, se prevede o creștere a suprafețelor de vii cu peste 30.000 de ha., viticultura regiunii Constanța înregistrînd în acest fel cea mai mare creștere pe țară.

In promovarea și dezvoltarea viticulturii dobrogene, sarcini de seamă stau și în fața Stațiunii experimentale viticole Murfatlar.

Prin activitatea sa, stațiunea abordează probleme strîns legate de practica viticolă din regiune, încadrîndu-se sub acest raport întrutotul în prevederile Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., cu privire la dezvoltarea viticulturii.

Directivele prevăd obligativitatea extinderii noilor plantații viticole pe terenuri în pantă, erodate, nisipoase, neproductive etc., improprii culturilor cerealiere. Regiunea Constanța dispune de importante suprafețe cu astfel de terenuri. In vederea luării lor în cultură, stațiunea Murfatlar a început în toamna anului 1955 amenajarea prin terasare și plantare cu viță de vie a versantului nordic al văii Cara-Su, afectînd pentru cercetare suprafața de 1 ha.

In urma observațiilor și determinărilor întreprinse în această plantație timp de 4 ani, s-au dat producției din regiune indicații prețioase asupra lățimii și înclinării platformelor, celor mai bune mijloace de consolidare a taluzelor, soiurilor celor mai corespunzătoare, producției de struguri și calității acesteia, precum și asupra rentabilității culturii.

Pe baza rezultatelor obținute de stațiune, începînd din toamna anului 1959, acțiunea de punere în valoare prin terasare și cultivare cu viță de vie a terenurilor cu soluri schelet de pe versanții cu pantă între 18-35 la sută este practicată pe scară largă în regiunea Constanța. Așa de exemplu, de-a lungul văii Cara-Su, la Medgidia, Remus Opreanu, Castelu și Murfatlar s-au amenajat în terase circa 100 ha., la Oltina 20 ha., la Lipnița 20 ha., la Ostrov 50 ha. etc.

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd obținerea a 1,4 milioane tone struguri în anul 1965 și a 3—3,5 milioane tone în anul 1975.

Realizarea acestor recolte anuale se bazează atît pe creșterea suprafeței cu viță roditoare, potrivit cifrelor de plan prezentate mai sus, cît și pe mărirea producției medii de struguri la ha.

Pe această linie, în urma cercetărilor făcute, stațiunea Murfatlar a elaborat **„Complexul de măsuri** agrotehnice ce trebuie aplicate la vița roditoare, pentru obținerea recoltelor mari de struguri". Complexul stabilește lucrările ce trebuie aplicate plantei și epocile optime de executare a lor, lucrările ce trebuie aplicate solului, folosirea îngrășămintelor organice, minerale, organo-minerale și extraradiculare, irigarea ca măsură hotărîtoare pentru regiunile secetoase, combaterea eficientă a bolilor și dăunătorilor etc.

In Directive se prevede să se pună un accent deosebit pe îmbunătățirea patrimoniului viticol, cu soiuri de mare producție și de calitate superioară, precum și o creștere a ponderii strugurilor de masă la circa 30 la sută din totalul producției pe țară.

Stațiunea Murfatlar, contribuie la îmbunătățirea patrimoniului viticol din regiunea Constanța, prin difuzarea anuală în producție (la G.A.C.-uri și G.A.S.-uri), de coarde altoi selecționate, prin crearea de soiuri noi, prin aplicarea în practică a raionării viticulturii și îmbunătățirea permanentă a acesteia. Numai în anii 1959 și 1960, stațiunea a furnizat sectorului de producție cantitatea de 985.600 coarde altoi selecționate.

Aplicarea în regiune, odată cu înființarea noilor plantații a raionării viticulturii, făcută de stațiune, va duce treptat la schimbarea raportului actual, necorespunzător, ce există între soiurile de vin și cele de masă, asigurîndu-se o pondere a strugurilor pentru masă de 40 la sută din totalul producției.

Introducerea în cultură a soiurilor Fetească de Ardeal, Sauvignon, și Băbească neagră, care în urma cercetărilor făcute la stațiune s-au dovedit a fi corespunzătoare condițiilor climatice ale regiunii Constanța, va duce la îmbunătățirea raionării viticulturii.

Paralel cu îmbunătățirea patrimoniului viticol și cu creșterea producției de struguri, Directivele prevăd și producerea unor vinuri de calitate superioară.

In această direcție, stațiunea Murfatlar a stabilit: Schema tehnologică de preparare a vinurilor albe, aromate și negre, demiseci și dulci, de tip Murfatlar; metodele de condiționare și stabilire a vinurilor tinere; culesul strugurilor la diferite momente de coacere etc.

In vederea îmbinării armonioase a muncii științifice cu practica viticolă din regiune și a ridicării viticulturii dobrogene, stațiunea Murfatlar desfășoară o muncă susținută de difuzare și promovare în producție a rezultatelor științifice obținute. Această muncă îmbracă cele mai variate forme, cum sînt: conferințe, consultații orale și scrise, pregătirea cadrelor, demonstrații, instructaje, vizite în stațiune, concursuri și publicații, puncte de sprijin demonstrative etc. Numai în anul 1959 și primul semestru al anului curent bunăoară, s-au ținut la căminele culturale din comunele învecinate, un număr de 24 conferințe, cu caracter viti-vinicol, strîns legate de practica din regiune.

In aceeași perioadă de timp s-a acordat colectiviștilor, brigadierilor, tehnicienilor și inginerilor de la diferite G.A.C.-uri și G.A.S.-uri din regiune, un număr de 171 consultații, privitoare la diferite probleme practice.

Pe linia pregătirii cadrelor s-a organizat, la propunerea stațiunii, în cadrul Centrului școlar agricol Poarta Albă, un curs de calificare cu durata de 5 luni. In anul 1959, au frecventat acest curs un număr de 63 brigadieri viticoli, de la diferite G.A.C.-uri din regiune. Cursul a fost reluat începînd de la 1 aprilie 1960.

Lecțiile teoretice de specialitate sînt predate de cercetătorii stațiunii, fundamentarea cunoștințelor efectuîndu-se în stațiune, prin orele de lucrări practice, sub o permanentă îndrumare.

De asemenea, în toamna anului 1959 au fost pregătiți în stațiune, din punct de vedere practic, pe o perioadă de 30 zile, un număr de 18 brigadieri în probleme de vinificație. Tot în cadrul stațiunii anual, își efectuează stagiul de practică un număr mare de studenți și elevi de la Facultățile de Horticultură și școlile viticole din țară.

Cît privește demonstrațiile organizate de stațiunea Murfatlar, în anul 1959 și prima jumătate a anului curent au fost ținute astfel de demonstrații care au însumat un număr de 339 colectiviști, brigadieri și ingineri de la diferite G.A.S.-uri și G.A.C.-uri din regiune, abordînd probleme strîns legate de practica viticolă, ca: altoitul și forțatul viței de vie; plantarea viței de vie cu ajutorul hidroburelor; aplicarea rațională a operațiunilor în verde etc.

Vizitele, în număr de 16, organizate în anii 1959—1960 în stațiune, au cuprins un număr de 718 vizitatori (colectiviști, tehnicieni, ingineri și studenți); stațiunea a fost vizitată de asemenea de 38 delegații din diferite regiuni ale țării și 64 delegații străine.

De o deosebită importanță pentru promovarea tehnicii înaintate în producție s-au dovedit concursurile regional și interregional de vinuri organizate la Constanța în lunile februarie și martie a. c. Pe această cale a fost scos în evidență potențialul diferitelor podgorii în ceea ce privește producerea anumitor tipuri și categorii de vinuri în funcție de condițiile de mediu specifice. S-a arătat necesitatea îmbunătățirii raionării viticulturii cu unele soiuri ca Fetească de Ardeal, Băbească neagră (Murfatlar), Sauvignon și Traminer roz (Nazarcea), infirmîndu-se în același timp plantarea în regiunea noastră a altor soiuri.

Dat fiind efectul stimulativ și spiritul de întrecere pe care-l creează diferitele concursuri, începînd din acest an, s-a organizat Concursul de struguri pentru masă (în acest sens s-a întocmit în stațiune regulamentul necesar).

In vederea sprijinirii acțiunii de plantare a celor 30.000 ha. viță de vie în regiunea Constanța, pentru difuzarea rapidă în rîndul colectiviștilor și a muncitorilor din G.A.S.-uri a cunoștințelor agrotehnice viticole de sezon, cercetătorii stațiunii au publicat lunar în presa locală „Pagina Viticultorului". In această pagină, pe lîngă articolele de îndrumare și popularizare a rezultatelor bune obținute de unele G.A.C.-uri și G.A.S.-uri, s-a publicat și situația operativă a desfășurării principalelor lucrări viticole de sezon.

Lipsind datele complete cu privire la agrotehnica culturii viilor pe terase și în condiții de irigare, stațiunea a elaborat propunerile privind regulile minime pentru aceste categorii de plantații, în scopul publicării lor sub formă de broșuri.

Forma cea mai adecvată de promovare în producție a noului în general și a rezultatelor științifice în special o constituie însă punctele de sprijin demonstrative, organizate pe baza cunoașterii amănunțite a condițiilor pedoclimatice în cele mai caracteristice podgorii și centre viticole, la diferite G.A.C.-uri și G.A.S.-uri din regiune. Astfel, promovarea în producție a rezultatelor științifice prin puncte de sprijin demonstrative a cunoscut o mare amploare ajungînd să cuprindă în anul 1960, un număr de 18 unități agricole socialiste, din care 6 G.A.S.-uri și 12 G.A.C.-uri, cu o suprafață totală de peste 170 ha. plantații viticole.

Activitatea punctelor de sprijin demonstrative și munca de îndrumare a gospodăriilor colective și de stat se desfășoară pe baza unor planuri tematice bine stabilite, în urma unor convenții de colaborare încheiate între stațiune și unitățile respective.

Ca urmare a muncii desfășurate de stațiune privind verificarea și generalizarea în producție a rezultatelor științifice, în anul 1959 la diferite puncte de sprijin din regiune s-au obținut o serie de rezultate importante. Dintre acestea menționăm obținerea de către G.A.C. „1 Mai" Casimcea, prin aplicarea complexului de măsuri agrotehnice la vița de vie, a producției de 19.680 kg. struguri/ha., la soiul Afuz-Ali, înregistrîndu-se un spor de producție de 9.560 kg., față de martor; realizarea de către G.A.C. „Oțelul Roșu" în comuna Horia, tot prin aplicarea complexului de măsuri agrotehnice a unui spor de producție de 69 la sută, la soiul Fetească albă, iar la soiul Muscat Ottonel de 85 la sută și creșterea recoltelor de struguri cu 29,4 la sută, prin verificarea în condiții de producție a hrănirii suplimentare extraradiculare la soiul Chasselas doré; realizarea unor partizi mari de vinuri demiseci și dulci naturale, aromate seci și demiseci, albe și roșii curente, la G.A.C.-urile Medanchioi, Basarabi, Cuza Vodă, Casimcea, Horia, Oltina, Mangalia, care au obținut premiile I și II la concursurile regional și interregional, organizate la Constanța în anul 1960 etc. Acestea sînt doar cîteva din realizările obținute de unitățile agricole socialiste cu sprijinul stațiunii viticole Murfatlar, rezultate care demonstrează că legătura cu viticultura din regiune, reprezintă elementul de bază în activitatea de cercetare. Deși ne aflăm încă la început, rezultatele obținute dovedesc neîndoios că prin îmbunătățirea muncii pe acest tărîm se va putea ajunge la rezultate din ce în ce mai bune.

Pentru pace şi dezarmare

In Comitetul Politic al Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite au început zilele acestea dezbaterile în cea mai importantă problemă a zilelor noastre — problema dezarmării, trecută pe ordinea de zi din iniţiativa guvernului sovietic. Se ştie că adversarii dezarmării au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a împinge examinarea problemei dezarmării nu în forul suprem al O.N.U. — în Adunarea Generală — ci într-un organ subaltern al ei, în comitetul nr. 1. Prin aceasta ei n-au izbutit însă să spulbere impresia puternică pe care au făcut-o strălucitele cuvîntări rostite la O.N.U. de N. S. Hruşciov şi de şefii delegaţiilor celorlalte ţări socialiste în favoarea înfăptuirii dezarmării generale şi totale. In întreaga lume propunerile făcute de guvernul sovietic în vederea izbăvirii omenirii de primejdia războaielor şi de povara cursei înarmărilor au avut şi continuă să aibe un puternic răsunet.

Dezbaterile care au început zilele acestea în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. scot din nou în evidenţă eforturile neobosite pe care le fac ţările socialiste spre a se ajunge la rezolvarea neîntîrziată a problemei dezarmării generale şi totale, în contrast cu atitudinea negativă a puterilor occidentale care caută să submineze şansele dezarmării reale. Uniunea Sovietică a propus ca în mod concret în Comitetul nr. 1 să se discute cu prilejul examinării problemei dezarmării, propunerile prezentate Adunării Generale a O.N.U. de N. S. Hruşciov, „principalele prevederi ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală şi completă". In aceste prevederi este expus un program al dezarmării generale şi complete sub un control internaţional eficient, la alcătuirea căruia s-a ţinut seama de toate elementele utile prezentate de diferite state, precum şi de reprezentanţi ai unor cercuri ale vieţii publice în cursul anului care a trecut. Minat de dorinţa de a se face paşi înainte în înfăptuirea dezarmării, guvernul sovietic, în elaborarea propunerilor sale, a venit într-o serie de probleme importante în întîmpinarea punctelor de vedere ale puterilor occidentale.

Propunerile sovietice oferă deci o serioasă bază de discuţie în problema dezarmării şi posibilitatea rezolvării acestei probleme în interesul cauzei păcii şi prieteniei între popoare.

Cum acţionează puterile occidentale, care-i poziţia lor? Şi de astă dată S.U.A. şi aliaţii lor caută să abată tratativele, să submineze posibilităţile rezolvării problemei dezarmării. Faptul acesta se vede şi din cele două proiecte pe care puterile occidentale le-au prezentat spre examinare Comitetului Politic: proiectul americano-anglo-italian şi proiectul englez. Cu oricît de multă bunăvoinţă ai privi aceste proiecte îţi dai seama că ele nu duc la elaborarea unui tratat cu privire la dezarmarea generală şi completă, ci — aşa cum a remarcat reprezentantul U.R.S.S., V. A. Zorin, în cuvîntarea rostită în Comitetul Politic — în mlaştina unor discuţii fără sfîrşit şi lipsite de finalitate despre detaliile tehnice ale controlului asupra înarmărilor, fără măsuri eficace de dezarmare.

Iată, să luăm, de pildă, proiectul de rezoluţie propus de Marea Britanie. In acest proiect scrie că măsura cea mai urgentă în domeniul tratativelor cu privire la dezarmare ar fi crearea unui comitet de experţi tehnici pentru studierea problemei controlului şi inspecţiei. Ori istoria a dovedit în repetate rînduri că asemenea comitete şi comisii de experţi n-au făcut altceva decît să tergiverseze la nesfîrşit şi în cele din urmă să înmormînteze problemele legate de dezarmare.

Cealaltă rezoluţie occidentală, rezoluţia comună a S.U.A., Angliei şi Italiei, se deosebeşte de prima doar prin aceea că ea cuprinde cuvinte frumoase despre dezarmare. Dar dezarmarea nu se poate înfăptui cu cuvinte frumoase, ci cu măsuri concrete, clare, precise. Ori tocmai astfel de măsuri şi propuneri lipsesc din rezoluţiile occidentale. In rezoluţiile amintite nu se vorbeşte de lichidarea forţelor armate, ci doar de reducerea lor şi nu se face nici măcar o aluzie la asemenea măsuri importante cum ar fi încetarea producţiei de război, lichidarea armamentelor, desfiinţarea bazelor militare de pe teritorii străine şi suprimarea cheltuielilor militare.

Proiectele de rezoluţie prezentate de puterile occidentale pentru a fi examinate în Comitetul nr. 1 dovedesc că aceste puteri nu intenţionează să renunţe la linia lor periculoasă pentru cauza păcii. Ele continuă să se cramponeze pe poziţia tărăgănării la nesfîrşit şi a torpilării tratativelor cu privire la dezarmare, a continuării şi intensificării cursei înarmărilor, a accentuării continue a încordării internaţionale.

Ţările iubitoare de pace nu vor îngădui însă ca tratativele despre dezarmare să fie folosite ca paravan pentru continuarea cursei înarmărilor, pentru înşelarea popoarelor. Demascînd manevrele întreprinse de puterile occidentale, reprezentantul Uniunii Sovietice a reafirmat în cuvîntarea sa rostită în Comitetul Politic că dacă S.U.A. şi aliaţii lor vor stărui pe poziţiile lor negative şi nu va fi cu putinţă ca Comitetul nr. 1 să desfăşoare o activitate rodnică, Uniunea Sovietică nu va lua parte la această pierdere de timp fără rost. Uniunea Sovietică, a spus V. A. Zorin, este dispusă să facă încă o încercare de a cădea de acord cu puterile occidentale asupra problemelor dezarmării. U.R.S.S. a făcut şi face totul pentru ca tratativele cu privire la dezarmarea generală şi completă să fie încununate de succes. Dar dacă puterile occidentale se vor eschiva din nou de la elaborarea Tratatului cu privire la dezarmarea generală şi completă, dacă ele, aşa cum au făcut nu odată în trecut, vor folosi din nou tratativele din Comitetul Politic pentru înşelarea popoarelor, delegaţia sovietică nu va participa la această acţiune ostilă.

Poziţia fermă a Uniunii Sovietice de apărare a cauzei păcii şi prieteniei între popoare şi de demascare a manevrelor cercurilor agresive se bucură de sprijinul deplin al ţărilor socialiste şi al tuturor forţelor păcii din lume. Ea corespunde pe deplin năzuinţelor oamenilor iubitori de pace de pretutindeni.

Ce se petrece în Angola

Una din coloniile Portugaliei este Angola — ţară din Africa, situată între Congo şi Rhodezia, cu capitala la Luanda, pe ţărmul Oceanului Atlantic.

Aşa cum rezultă dintr-un articol publicat în ultimul număr al „Buletinului internaţional al presei sindicale şi muncitoreşti", în Angola, grosul celor care o locuiesc, adică 4.300.000 de oameni reprezentînd 95,61 la sută din populaţie, sînt trecuţi în categoria negrilor necivilizaţi. În marea ei majoritate populaţia de culoare se ocupă cu munca pe plantaţii.

Cum trăiesc muncitorii agricoli de pe plantaţii? Cum sînt „apărate" drepturile lor, ca şi ale celorlalţi muncitori? În această privinţă, în Angola există, ce e drept, două sindicate cu sediul la Luanda şi „comitete" locale în capitalele de districte. Dar aceste sindicate sînt subordonate în întregime guvernului care slujeşte interesele exploatatorilor.

Muncitorii agricoli nu se pot înscrie în aceste sindicate, întrucît aci sînt primiţi doar muncitorii albi, metişii şi... negri „civilizaţi". Că nici aceşti negri „civilizaţi" nu se bucură însă de o soartă mai bună, o dovedeşte faptul că un mare număr dintre ei sînt şomeri, veşnic în căutare de lucru.

Cu cîştigul obţinut, (25 la sută se reţine drept impozit) un muncitor abia îşi poate agonisi hrana lui personală, care se compune de obicei din terci sau mămăligă, iar cîte odată ceva peşte uscat şi fasole. În Angola, munca forţată se aplică nu numai bărbaţilor, ci şi femeilor şi copiilor. Aceştia sînt folosiţi mai ales la întreţinerea drumurilor ce duc spre plantaţii sau alte întreprinderi, nedîndu-li-se nici salarii, nici hrană.

Nici un fel de libertate nu este îngăduită poporului angolez. Muncitorii sînt supuşi tuturor actelor de violenţă pe care le crede de cuviinţă guvernul. Dar poporul Angolez nu stă cu braţele încrucişate. Ca urmare a fărădelegilor practicate de guvern în Angola şi a măsurilor militare luate de guvernul fascist al lui Salazar din Portugalia, „Mişcarea populară de eliberare" din această ţară a publicat clandestin, acum cîtva timp, un comunicat. Aci se arată că recenta independenţă acordată statului Congo, cu care Angola se învecinează, situează şi această ţară în procesul general de înlăturare a colonialismului de pe continentul african.

Pentru a preîntîmpina mişcarea de eliberare a poporului angolez, guvernul portughez a mărit numărul patrulelor militare, al instalaţiilor aviaţiei la frontierele cu Congo şi Rhodezia. Numărul soldaţilor portughezi aduşi în Angola a fost sporit la 60.000.

Trupele portugheze s-au dedat la noi acte de vandalism în cartierele din Luanda, capitala Angolei sau pe plantaţiile din împrejurimi, incendiind barăcile negrilor suspecţi a fi participat la mişcarea de eliberare, torturînd femei şi copii. Cu o cruzime rară, soldaţii portughezi au făcut ţăndări mobilele şi orice aparat de radio suspect a capta emisiunile Republicii Congo.

Nu de mult, autorităţile coloniale au făcut zeci de arestări la Luanda, Lobita Malango, Dalatando şi alte localităţi. Unul dintre conducătorii mişcării de eliberare, Agosino Neto, medic şi poet, ca şi preotul Pinto de Andrade, au fost printre cei arestaţi.

Este evident că guvernul Portugaliei, una dintre cele mai înapoiate ţări din Europa, — încearcă să creeze în Angola climatul unei noi Algerii.

Dar soarta colonialiştilor este pecetluită. Şi, — aşa cum a arătat tovarăşul Hruşciov de curînd la O.N.U., „oricît de distrugătoare ar fi războaiele duse de colonialişti, victoria va fi de partea popoarelor care luptă pentru eliberarea lor".

I. ALEXANDRU

Secretarul general al O. N. U., Hammarskjoeld, a dus o activitate necorespunzătoare

După cum se ştie, după încheierea dezbaterilor de politică generală, la O.N.U. au început discuţiile în comitete, privitor la unele probleme de pe ordinea de zi. Astfel, la 17 octombrie, în comitetul nr. 5 al adunării Generale, a început discutarea activităţii administrative şi financiare a secretariatului general al O.N.U.

Din cuvîntările a numeroşi delegaţi, a reieşit că secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld a săvîrşit numeroase acţiuni care sînt în contradicţie cu Charta O.N.U. Una dintre abaterile săvîrşite de Hammarskjoeld este constituită de faptul că personalul secretariatului este alcătuit în proporţie de peste 2 treimi din cetăţeni ai ţărilor care fac parte din blocurile puterilor occidentale şi mai puţin de o treime din cetăţeni ai ţărilor socialiste. De asemenea în toiul dezbaterilor, s-a ajuns la concluzia că secretariatul O.N.U. a făcut cheltuieli inutile şi ilegale.

Astfel, reprezentantul sovietic a arătat că din cele 28 de posturi de secretar general adjunct, şi de funcţionari cu un grad echivalent, S.U.A. şi celelalte ţări occidentale care fac parte din blocuri militare deţin 17 în timp ce ţările socialiste deţin numai un singur post. Din discuţiile care au avut loc în comitetul nr. 5 a reieşit că şi reprezentanţii secretarului general în diferite ţări sînt recrutaţi de obicei din cetăţeni ai S.U.A. şi ai altor ţări occidentale. De pildă, pentru acordarea ajutorului tehnic în ţările slab dezvoltate, secretarul general O.N.U. trimite, în majoritatea cazurilor, specialişti din rîndul cetăţenilor ţărilor occidentale. În anii 1955—1959, secretariatul O.N.U. a trimis în ţările slab dezvoltate circa 3.700 experţi. Peste 2000 dintre aceştia sînt cetăţeni ai unor puteri coloniale. Peste 45 la sută din numărul total al experţilor sînt cetăţeni ai S.U.A., Angliei, Franţei şi... al Germaniei occidentale, care nici măcar nu face parte din O.N.U. In acelaşi timp, din rîndul cetăţenilor U.R.S.S. au fost trimişi numai 40 de experţi, adică 1 la sută din numărul total al experţilor.

Aceste fapte şi multe altele dovedesc că secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld a dus o politică de părtinire a unui grup mic de state (S.U.A., Anglia, Franţa şi încă vreo cîteva state occidentale) în dauna marii majorităţi a ţărilor care alcătuiesc O.N.U.

Un fapt deosebit de grav în această privinţă l-a săvîrşit secretarul general Hammarskjoeld atunci cînd a trimis personal al O.N.U. în Congo. Mai mult de jumătate din efectivul statului major militar al O.N.U. trimis în Congo a fost constituit din cetăţeni ai ţărilor care fac parte din blocurile occidentale. Din acest stat major nu a făcut parte nici măcar un cetăţean al ţărilor socialiste.

Ce dovedeşte oare acest lucru? Nu demonstrează el oare că secretarul general al O.N.U. a urmărit să apere interesele colonialiştilor şi să împiedice rezolvarea problemei în favoarea poporului congolez? În cuvîntul pe care l-a rostit în Adunarea Generală, Hammarskjoeld a căutat să tăgăduiască şi să ascundă uneltirile pe care oamenii trimişi de el le-au săvîrşit împotriva poporului congolez. Faptele nu pot fi însă ascunse. Ele l-au dat în vileag ca unealtă a cercurilor imperialiste occidentale şi pun în faţa Adunării Generale a O.N.U. necesitatea de a se lua măsuri de reorganizare a secretariatului în aşa fel, încît personalul lui să fie recrutat pe o bază internaţională, pentru a corespunde sarcinilor ce stau în faţa acestui for internaţional.

Aşa cum a arătat reprezentantul sovietic A. Roscin, este necesară de asemenea, ca nici o misiune, nici un reprezentant al secretarului general să nu mai fie trimişi în diferite ţări fără permisiunea Consiliului de Securitate sau a Adunării Generale. De asemenea, alcătuirea acestor misiuni şi reprezentanţe să nu mai fie făcute pe o bază unilaterală. E necesar, totodată, să fie limitată activitatea secretarului general al O.N.U. la cadrul Chartei O.N.U. şi să se pună capăt practicii stabilite de el, de a promova în numele O.N.U., o politică supusă intereselor unei părţi infime a membrilor O.N.U. şi în dauna majorităţii ţărilor membre ale O.N.U.

Hammarskjoeld nu este la primul caz cînd încalcă prevederile Chartei O.N.U. El a mers întotdeauna pe drumul apărării intereselor cercurilor imperialiste occidentale. El nu este însă singurul vinovat. Există şi o cauză care îl ajută să-şi ducă planul la îndeplinire: sistemul de organizare a secretariatului general al O.N.U. De aceea, este necesar să se modifice structura secretariatului O.N.U. făcînd ca în el să fie reprezentate cu drepturi egale toate cele trei grupuri de state: ţările socialiste, ţările care fac parte din blocurile puterilor occidentale şi ţările neutre.

Ştiri din agricultura R. P. Ungare

În scopul ridicării nivelului culturilor furajere la Institutul de cercetări din localitatea Sopronhorpacs, (Ungaria de vest) se lucrează la selecţionarea unei varietăţi de orz de toamnă cu paiul tare rezistent la ger şi care nu se scutură.

În urma încrucişării soiului unguresc cu cel american şi japonez s-a reuşit să se selecţioneze un soi care nu se scutură datorită rezistenţei sale mari nici la cel mai puternic vînt.

În judeţul Szabolcs din R. P. Ungară s-a obţinut o recoltă excepţională de sfeclă de zahăr. Dacă în trecut recolte de 80—100 chintale la hold erau considerate aici recolte bune, anul acesta cooperativele agricole de producţie din judeţ recoltează în medie 200 chintale la hold. La cooperativa agricolă „Ady" din Szamostatarfalva, de pe o suprafaţă de 20 holzi s-au recoltat sfeclă cîntărind 5—6 kg fiecare, iar unele au atins chiar 8 kg.

NEGRU PE ALB

Fostul general hitlerist Heusinger a fost decorat cu unul din cele mai înalte ordine americane — pentru... „merite deosebite".

Au apreciat yankeii
Cele crime săvîrşite,
Socotind că asta-nseamnă...
Merite deosebite!

Mulţi deţinuţi politici se află în închisorile spaniole încă de la venirea lui Franco la putere, adică de 24 ani.

Franco procedează astfel
Pentru că — să fim conchişi:
Doar aşa se simte liber,
Dacă alţii sînt... închişi!

V. F.

Toată atenţia calităţii lucrărilor executate

(Urmare din pag. 1-a)

rii Leşeanu Ion (din cadrul Ministerului Agriculturii) şi Burtea Ştefan (de la serviciul regional S.M.T.), care împreună cu tov. ing. Nemţuc Marcel, agronomul şef al staţiunii, au verificat calitatea lucrărilor în cele 4 gospodării colective şi multe întovărăşiri agricole din cele 64 deservite de acest S.M.T.

„Confruntînd procesele-verbale de recepţie a lucrărilor — se specifică în acest raport — cu situaţia de pe teren (la gospodăriile colective din Brăieşti şi Arborea) sau la întovărăşirile din Văculeşti, Popeni, Cordăreni etc., am constatat că între adîncimea arăturii executate şi cea înscrisă în procesele-verbale nu există diferenţe. Calitatea lucrărilor este foarte bună, garantîndu-se astfel o producţie sporită în anul 1961".

Ca şi pînă acum, mecanizatorii de la S.M.T. Dorohoi se străduiesc să execute numai arături şi însămînţări de bună calitate.

CIND INDRUMARILE NU SINT RESPECTATE

Pe tov. Serediuc Petru, directorul Trustului Gostat Suceava, l-am întîlnit la gospodăria de stat Şendriceni, din raionul Dorohoi.

— Care e situaţia însămînţării grîului în cele 28 de unităţi din regiune? l-am întrebat.

— In acest an, în cadrul trustului nostru trebuie să însămînţăm 11.600 ha. Pînă la 14 octombrie, au fost însămînţate 7.060 de ha, adică 62 la sută din plan. Cele mai frumoase realizări au fost obţinute la gospodăriile de stat Dîngeni, Gulioaia şi Cătămărăşti, unde însămînţatul grîului a fost terminat. In aceste unităţi s-au executat şi lucrări de cea mai bună calitate.

— Anul acesta, ca urmare a respectării indicaţiilor consfătuirii regionale a grîului, în gospodăriile noastre se acordă o mult mai mare grijă respectării regulilor agrotehnice. Intre altele, trebuie subliniat că grîul se seamănă după bune plante premergătoare. In ce priveşte fertilizarea terenurilor au fost folosite 37.938 tone gunoi de grajd pe 23.800 ha şi 2.390 de tone de superfosfat pe 7.917 ha.

In îndeplinirea cu stricteţe a recomandărilor făcute în ce priveşte calitatea pregătirii terenului, a tratării seminţelor etc., pot spune cuvinte de laudă despre gospodării de stat cum sînt: Siret, Todireni sau Gulioaia. Nu acelaşi lucru se poate afirma însă despre G.A.S. Călineşti, unde tov. ing. Vasiliu Dumitru, şeful serviciului producţiei vegetale de la Trustul nostru, a găsit folosindu-se şi grîu neselectat. La gospodăria de stat Albeşti, unde am controlat calitatea lucrărilor, împreună cu tov. ing. Gavrilă Constantin de la Trustul nostru, pe mai multe hectare am găsit folosindu-se sămînţă netratată. Unii tovarăşi de la gospodărie au căutat să acopere această greşeală aruncînd în grabă cîţiva pumni de germisan pe deasupra seminţelor care se aflau mai la vîrful sacilor respectivi. Tot la această unitate, pe lotul experimental de 10 ha. am găsit seminţe de grîu îngropate la numai 4—5 cm. adîncime. Agronomul şef al gospodăriei, tov. ing. Vieru, a justificat aceste neglijenţe ca datorîndu-se maistrului de cultură respectiv.

Fireşte că nerespectarea calităţii lucrărilor a fost sancţionată aşa cum trebuie, luîndu-se măsuri ca pe viitor astfel de greşeli să nu se mai repete.

Monumente ale Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Au trecut de atunci patruzeci şi trei de ani. Patruzeci şi trei de ani victorioşi pentru lumea muncitoare, ani care au însemnat creşterea năvalnică a orînduirii noi, socialiste. Atunci socialismul era însă numai dorinţa arzătoare a milioanelor de oameni ai muncii, dorinţă pe care Lenin, cu geniul său, a transformat-o în voinţă organizată de luptă.

Acel Octombrie 1917 era mai friguros decît în alţi ani. Vîntul ardea cu biciul lui de gheaţă feţele şi mîinile oamenilor. Dar nimeni nu băga în seamă acest lucru. Revolta fierbea în inimile muncitorilor, soldaţilor şi ţăranilor. Guvernul provizoriu îi trădase din nou, încercînd să-i vîndă generalului Kornilov, care dorea să aducă înapoi pe ţarul Rusiei. Guvernul provizoriu plănuia să dizolve sovietele, să aresteze pe conducătorii muncitorimii, îl căuta pe Lenin pentru a-l distruge. Spre capitală erau aduse în grabă regimente socotite credincioase guvernului provizoriu; din oraş erau scoase unităţile care se bănuia a fi de partea poporului. Şi peste toată această frămîntare şuierau vînturile aprige ale începutului de iarnă.

Atunci a sosit Lenin la Smolnii. A găsit în jurul marii clădiri o forfotă nemaivăzută. Focuri mari ardeau cu flăcări vii în curtea largă. In jurul lor, soldaţi ai gărzilor roşii, marinari, muncitori vorbeau, cîntau. Alţii intrau şi cereau arme pentru întreprinderile la care lucrau, mulţi se încolonau chiar acolo. Pe coridoarele lungi de aproape 250 de metri alergau matrozii, delegaţii, comandanţii roşii. Printre ei s-a deschis o clipă cale largă. Glasurile s-au oprit, inimile au zvîcnit mai cu putere. Trecea Lenin, cu pasul său grăbit, cu faţa luminată de căldura inimii sale dăruită în întregime omenirii. Doar o clipă stăruia tăcerea la trecerea sa, căci îndată vorbele izbucneau mai vesele, mai pline de încredere. In pas cu Lenin mergea **VICTORIA.**

Palatul Smolnii a fost clădit în 1723 în cartierul unde altădată se aflau atelierele şi depozitele de smoală pentru vapoare. De acolo i s-a păstrat şi numele. Ecaterina a II-a a instalat aici un internat de fete, făcînd din palatul Smolnii o şcoală pentru fiicele de mari nobili şi bogătaşi din rîndul cărora se alegeau doamnele de onoare de la curtea împărătesei. In vara lui 1917, după revoluţia din februarie, şi după alungarea ţarului, internatul a fost închis şi palatul ocupat de Sovietul de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd. În august, tot aci s-a instalat Comitetul militar-revoluţionar, care avea sarcină să pregătească insurecţia armată.

In sala mare, s-a ţinut şedinţa celui de-al II-lea Congres al Sovietelor. Scaune s-au adus din clasele şi camerele întregului etaj, dar tot n-au fost de ajuns. O mare mulţime umplea sala, lăsînd liber doar un mic loc unde fusese instalată o tribună. De la această tribună, în faţa miilor de ochi care-l priveau cu nesaţ, în faţa miilor de urechi care-i ascultau cuvintele, pentru inimile ce băteau să spargă piepturile, a rostit Lenin istoricele sale discursuri, anunţînd victoria Revoluţiei şi naşterea statului sovietic, a lumii noi, a erei comuniste. De aici, de pe această tribună a vorbit Lenin deputaţilor muncitorilor şi soldaţilor, a vorbit lumii întregi, istoriei, citind decretul asupra păcii şi asupra pămîntului. De atunci, neabătut, statul sovietic a urmat politica leninistă de pace, de bună vecinătate cu toate popoarele din lume, indiferent de orînduirea lor socială, politica unei coexistenţe paşnice.

Un alt monument al Revoluţiei Socialiste din Octombrie este „Crucişătorul Aurora" care astăzi e vizitat de mii şi mii de oameni.

Crucişătorul „Aurora" a fost construit în 1903. In martie 1917, marinarii de pe acest vas au trecut de partea Revoluţiei. Comisarul A. V. Belişov care conducea echipajul, le-a insuflat ideile leniniste revoluţionare. În noaptea de 25 spre 26 octombrie, crucişătorul „Aurora" a primit dispoziţii din partea Comitetului militar-revoluţionar şi a Sovietului de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd, să asigure trecerea peste podul Nikolaevski — azi St. Schimd — a gărzilor roşii din cartierul muncitoresc de pe insula Vasiliewski spre Palatul de Iarnă. La orele 21 şi 45 de minute, seara, a răsunat salva tunurilor „Aurorei", salvă care a însemnat dezlănţuirea atacului împotriva cuibului principal al contrarevoluţionarilor — palatul ţarului.

★

Construit de cei mai mari arhitecţi ai timpului, fostul Palat de Iarnă al ţarilor îşi ridică cele două etaje ale sale pe malul sting al fluviului Neva, oglindind în apele albastre sutele de ferestre înalte, coloanele şi statuile care-l împodobesc de jur împrejur. În partea cealaltă, acest palat are în faţă o piaţă largă, în care se înaltă singuratică şi impunătoare, o coloană de piatră ridicată în cinstea marii victorii a poporului rus asupra armatelor invadatoare ale lui Napoleon în 1812. Înaltă de 47,5 m. şi avînd o greutate de peste 230 de tone, coloana a fost tăiată dintr-o singură bucată, monolită, de cei mai pricepuţi maeştri ai Rusiei. Statuia din vîrful ei a privit multe evenimente importante din viaţa poporului rus. Ea a fost martoră şi la asaltul dat de către popor asupra palatului de iarnă în noaptea de 25 octombrie (7 noiembrie) 1917. Conduşi de bolşevici, după planul genial al lui Lenin, la semnalul dat de crucişătorul „Aurora" mii şi mii de oameni, soldaţi, marinari din flota baltică, muncitori şi alţi locuitori ai Petrogradului au dărîmat porţile cu vulturul împărătesc pe ele, au măturat armata pusă în faţa Palatului de contrarevoluţionari, şi intrînd în palat, au trecut din cameră în cameră unde membrii guvernului se ascundeau ca nişte şobolani. Iată, poporul urcă pe scara în spirală, trece prin „coridorul întunecos" deschide pe rînd uşile sălii tronului, sălii de malachit, a altor şi altor camere de unde îi întîmpină strălucirea aurului, a malachitului, a marmurelor, a oglinzilor de cleştar, cu care era împodobit palatul. Pînă la urmă membrii guvernului provizoriu au fost găsiţi ascunşi în diferite colţuri, după perdele şi draperii, pitiţi pe după coloane sau chiar printre cazane şi crătiţi de bucătărie. Şi astfel, acolo unde vreme îndelungată se lăfăiseră cei mai cruzi monarhi, unde se adunaseră bogăţii de neînchipuit din exploatarea nemiloasă a poporului, a pătruns Revoluţia, măturînd vechea putere şi punînd în locul ei dreptatea, omenia, pacea.

Au trecut de atunci patruzeci şi trei de ani. Acum popoarele din Uniunea Sovietică construiesc cu avînt comunismul. Dar nici locuitorii Leningradului, nici cei din alte oraşe şi nici oamenii muncii din lumea întreagă, nu uită şi nu vor uita vreodată aceste evenimente. Mii şi zeci de mii de vizitatori din toate colţurile lumii trec zilnic prin faţa acestor monumente ale Revoluţiei. Am avut fericirea să vizitez şi eu, în vara acestui an, cele trei monumente impunătoare ale Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie iubite nu numai de poporul sovietic ci de toate popoarele lumii. Acum, la Smolnii se lucrează intens, aici se află Comitetul orăşenesc de partid din Leningrad. Comitetul regional de partid şi Comitetul executiv al Sovietului regional Leningrad. Vizitatorii calcă cu sfială pe coridoarele lungi, în sala unde au răsunat cuvintele lui Lenin vestind pentru prima dată naşterea lumii noi, în camerele unde au fost birourile Comitetului militar-revoluţionar. Zidurile au o anumită căldură pe care o trec cu dărnicie vizitatorilor. Este căldura plină de încredere a Revoluţiei în lumea întreagă, a păcii şi bunăstării pentru care au luptat şi luptă comuniştii. În apartamentul în care a locuit Lenin, vizitatorii întîrzie mai mult. Mobila e simplă: o masă, două fotolii, o lampă cu picior pentru orele cînd nu era lumină electrică, un pat după un paravan înflorat, arată modestia acestui geniu al Revoluţiei. De aici a condus el insurecţia armată, de aici a pornit ordinul pentru asaltul Palatului de Iarnă.

Şi Palatul de Iarnă e un loc de pelerinaj. De dimineaţă, pînă noaptea, tîrziu, şiruri lungi de vizitatori se perindă pe coridoarele imense. Aici se află acum muzeul Ermitaj, muzeul Puşkin şi alte muzee, căci clădirile care au aparţinut ţarului şi familiei sale sînt acum legate între ele. Pe lîngă bogăţia materialului şi frumuseţea construcţiei, Ermitajul este vestit în lumea întreagă prin comorile sale de artă. Tablouri şi sculpturi ale celor mai mari artişti pe care i-a dat omenirea pînă acum, se află expuse aici şi le poate admira oricare om. Ceea ce stăpînii păstrau cu străşnicie numai pentru ei, încuiat cu lacăte enorme şi sub paza baionetelor, toate comorile acestea neasemuite, create de geniul omenirii, au fost redate poporului. Iar crucişătorul „Aurora" legat strîns de chei, se leagănă liniştit pe apele Nevei, privind forfota din clădirea vecină, şcoala de marină „Nahimov". Acum şi el e un vas-şcoală. Un vas şcoală pe care tînăra generaţie de marinari învaţă să mînuiască uneltele acestei frumoase meserii, dar învaţă mai ales că libertatea s-a cîştigat prin luptă dîrză, neînfricată, sub conducerea înţeleaptă a comuniştilor. Noile generaţii învaţă respectul şi dragostea pentru trecut, care le dă puteri neasemuite pentru viitor. Învaţă să construiască comunismul, apărîndu-l de orice încercări nesăbuite ale duşmanilor păcii de a opri omenirea în loc şi a o întoarce la vechea robie din care a smuls-o Revoluţia din Octombrie.

Sînt cele mai dragi, cele mai scumpe monumente ale oamenilor muncii de pe întreg pămîntul, căci de ele se leagă tot ce are mai scump omenirea: pacea şi libertatea.

VINICIU GAFIŢA

„AGRICULTURA NOUĂ, organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"